கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-அ.] சாதாரண-ஞல சித்திரைமீ. [பகுதி-சு.

பொருள் கோடல்.

நல்லிசைப்புலமை வாய்ந்த கவிகளாற் செய்யப்பட்ட காப்பியங்களிலுள்ள கவிகளுக்குப் பொருள்கொள்ளுங்கால், அவற்றை நாம் பொதுவாக நோக்காது மிகநுண்ணிதாக ஆழ்ந்துநோக்குதல்வேண்டும். அவ்வாறு நோக்கிற்றூன் அவற்றின்பொருள் நமக்கு இனிது புலப்படும். அங்ஙனம் நோக்குமிடத்தும் அவற்றின்பொருள் இனிது புலப்படாதாயின்; அக்காப்பியங்களுள் அவற்றின் பொருளை விளக்குதற்கேற்ற வேறுசெய்யுள்கள் கூறப்பட்டுள்ளனவோ என ஆராய்ந்துபார்த்தல் வேண்டும். கந்தபுராணம் இராமாவதாரம் முதலிய பெருங்காப்பியங்களிலே இவ்வாறுபொருள் கோடற்கியைந்தனவாய் எத்தனையோ பல செய்யுள்களுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றை இங்கே எடுத்து விளக்கிக்காட்டுதும்:—

"புடையக லொருத்தல் புல்லப் போவதோர் பிடியின் மேவு
மடவரல் வெருவ லோடு மற்றது கண்டோர் வள்ள
விடையக றேரு மாவும் யானையும் படையுங் கொண்டீர்
கடகரி யொன்றற் கஞ்சுங் காரணம் யாதோ வென்றூன்."

என்பது கந்தபுராணத்திலுள்ள ஒரு செய்யுள். இதில், "இடையகறேருமாவும் யானையும்படையுங் கொண்டீர்." என்பது ஆராயற்கதாகது. 'இடையகல் தேரும் மாவும் யானையும் படையும்' என்றது சதுரங்கத்தை. இவற்றுள் படைஎன்றதற்கு உரைகாரர் வேற்படை என்று பொருள் கூறினர், இன்னும் உரை சொல்பவர்களும் அங்ங

னமே சொல்லுகின்றார்கள். யாணுமுதலியவற்றிற்கினமன்முதலின் அது பொருந்தாது. எண்ணுங்கால் சினைப்பொருளையே எண்ணுதல் வேண்டும். அது;

"செப்பினும் விளவினுஞ் சினைமுதற் கிளவிக்
கப்பொரு ளாகு முறழ்தினைப் பொருளே."

என்னும் (தொல் - சொல். கசு-ம்.) சூத்திரத்து விருத்தியுரையில் "தன்னினமுடித்த லென்பதனால் பொன்னுந்துகிரு முத்துமணியும் என இனமாயபொருளே எண்ணப்படும் என்பதுகொள்க." எனச் சேனாவரையர் கூறுதலானே அறியப்படும். யாணுமுதலியவற்றிற்குக் காலாள் இனமாதலின் படை என்பதற்குக்காலாள் என்பதேபொருத்தமாகும். அங்ஙனமாயின் காலாட்கு உவமேயம் யாதோ எனின்? அது மகளிர் உள்ளமாம். அஃது அப்புராணத்தில் அக்கினிமுகாசுரன் வதைப்படலத்திலே காலாட்கு உவமை கூறுமிடத்து மகளிருள்ளத்தை உவமையாக்கி விபரீத உவமையாக "வஞ்சநீடியருளற்று மாயமே - யெஞ்சலின்றியிருள்கொழுவண்ணமாய் - விஞ்சுதம்மல்குல் விற்றுணுமங்கையர் - நெஞ்சமொத்தனர் நீள்படைவீரரே" எனக் கூறியதனாலறியப்படும். இன்னும் கண்களுக்குங் குதிரைகளை உவமையாக்கி அவ்வுவமையாக "மண்ணிற்பாய்வனமாதிரஞ்சூழ்வன - விண்ணிற்றுவுவ வீதியிற்செல்வன - வெண்ணிற்பல்பொரு ளிச்சை கொள்வேகியர் - கண்ணுக்கொப்பன கந்தகராசியே." எனவும் கூறுதல் காண்க. ஈண்டைய வெளிப்படை. இஃதன்றியும் எத்தனையோ பல செய்யுள்கள் இவ்வாறு பொருள்கொள்ளக் கிடக்கின்றன. அவற்றைச் சமயநேர்ந்துழி விளக்கிக்காட்டுதும்.

இங்ஙனமே இராமாவதாரத்தும் பலசெய்யுள்கள் உரைக்கக் கிடக்கின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றைச் செந்தமிழ் அ-ம் தொகுதி உ-ம் பகுதியுள் விளக்கியுள்ளாம். ஆண்டுநோக்கியுணர்க.

இன்னும் இரகுவம்மிசத்தில் நகரப்படலத்திலுள்ள

"மறநண்ணின நடுநண்ணின வுயிர்வாயிலி னுலீர்
திறநண்ணின கீழ்மேலுல கெங்குந் தெரியகமே
யுறநண்ணின புறநண்ணில வுயர்மாமதி லிதனீள்
புறநண்ணின வகநண்ணில பிறிதென் புகல்வதுவே."

என்னும் உ-ம் செய்யுள், ஷ குறைகூறுபடலத்திலுள்ள உ0-ம் செய்யுள்நோக்கிப் பொருள் கொள்ளத்தக்கது.

இனி, இவற்றுனும் பொருள்கோடல் கூடாதயின், பிறகாப்பிய ங்களிலே இவற்றின் பொருளமைந்தனவாகக் கூறப்பட்ட செய்யுள் கள் உளவோ என நோக்குதல்வேண்டும். அநேக செய்யுள்களுக்கு அவ்வாறு பொருள்கொள்ளப்பட்டிருப்பதைப் பல உரைநூல்களி லே கண்டிருக்கின்றேம். நாமும் அவ்வாறு பலசெய்யுள்களுக்குக் கொண்டிருக்கின்றேம். இரகுவம்மிசத்திலே நாட்டுப்படலத்துள்ள "நீக்குமானழைக்குமாயர்" என்னும் (சுக-ம்) செய்யுளும் அவ்வாறு சிலப்பதிகாரம் நோக்கி நம்மாற் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. அத னைச் செந்தமிழ் அ-ம் தொகுதி ங-ம் பகுதியுட்காண்க. இன்னும், இரகுவம்மிசத்திலே நகரப்படலத்திலுள்ள,

பகரம ரர்க்கிறை முனிய வெருக்கொடு பல்கேள்சூழ்
சகரர்தொ டத்தியி னிடைபுதை வெற்பது தளவாஞ்
சிகரவி னப்படை கொடுசெரு வைப்பயில் செய்மாபோன்
மகரவி னத்தொடு சமரம் விளைப்பன வன்மீனே.

என்னும் கங-ம் செய்யுளும் சிந்தாமணியிலே கூந-ம் செய்யுள் நோக்கிப் பொருள் கொள்ளத்தக்கன. எங்ஙன மெனின்? அதில் "கோட்சுறுவினத்தொடு முதலைக்குப்பைக—ளாட்பெருதிரிகர" என் பதனால், இதில் சமரம் விளைத்தல் மகரவினத்தோடன்று; கரையில் வரும் ஆளோடு என்பது நன்கு பெறப்படுதலின், மகரவினத்தொடு சமரம் விளைப்பன எனக்கொள்ளின், அஃது உவமையோடும் மாறு படும்.

இன்னும், இவ்வாறுனும் பொருள்கூடல் கூடாதாயின், அவற் றின் முதனூலிலாதல் அப்பொருள் கூறப்பட்டுளதோ என நோக்கு தல் வேண்டும். அவ்வாறு நோக்கியும் எத்தனையோ பல செய்யுள் கள் நன்கு பொருள்கொள்ளக்கிடக்கின்றன. இரகுவம்மிசத்திலே குறை கூறுபடலத்துள்ள,

என்றினி, துரைக்கும், வேலை யெறிபுனற் கரசன் யாக
நின்றுள சுரபி தேவ நிலையினு ணுணர்த்து பாச
வன்றுயர்ப் பகைஞன் சிந்தை செய்தலின் வந்திட்டானஞ்சுத்
துன்றுசெஞ் சுடர்சேண் சுற்றச் சூழுறைத் தோன்றிற் றன்றே.

என்னும் சூஉ-ம் செய்யுளின் பொருள் அதன் முதனூலாகிய வட மொழி இரகுவம்மிசத்திலுள்ள,

உதிவாதிந வனவாஸ்ய வொத-ரூாஹ-ூதிவாயநதி ।
சுநிஜ்ஞாநம்நிநீநாஃ யெந-ரூாவவ்ரூதெவநாசு ॥

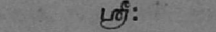
என்னும் சுலோகத்தானே நன்குணரக்கிடக்கின்றது. எங்ஙனமெனின்? அதன்கண், நம்நிநீநாஃயெந-ரூாவவ்ரூதெவநாசு॥ (நந்தினி என்னும் பெயரையுடைய பசு வனத்தினின்றும் திரும்பியது) எனக் கூறுதலின் இதன் கண்ணும் (வந்திட்டாங்கு) என்பதில் ஆங்கு என்பதை உவமவாசகமாக்கி, (தேனு) வந்தாற்போல (நந்தினி காட்டினின்றும் வந்து) தோன்றிற்று எனப் பொருள்கொள்ளக்கிடத்தலின். இங்ஙனமே அந்நூலிலுள்ள "நேருமிகஞற்றுணே" என்னும் (அ-கசா.) செய்யுளும் முதனூற் கருத்துக்கிசைய, சுன்னகம், வித்துவசிரோமணி, ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களால் இரகுவம்மிசக் கருப்பொருளின்கண் எழுதப்பட்டுளது. அதனை ஆண்டுநோக்கியுணர்க.

காப்பியங்களுக்கெல்லாம் இவ்வாறு பொருள் கொள்ளுதலே மிக இனிதும் பொருத்தமுமாகும்.

சி. கணேசையர்.

ஸ்ரீ:

கதாசரித் சாகரம்.

ரு-வது சதுர்த்தாரிகாலம்பகம் உ-வது தரங்கம்.

[ஸ்ரீமத்-வீராசாமி ஐயங்காரவர்கள் மொழிபெயர்த்தது.]

(முற்றெடர்ச்சி.)

—:o:—

அதற்கவள் இது முடியாது ஏனெனில், அந்தத் தடாகமோ குரூரர்களான இராக்கதர்களால் காக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று பலமுறை யவளைத்தடுத்தும் அசோகதத்தனதற்கிணங்காது எப்படியிருந்தாலும் சரி, என்னை அவ்விடத்துக் கழைத்துச்செல்லவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்தனன். பின்பு அவள் அவனது நிர்ப்பந்தத்தினலவனை யங்கழைத்துச் செல்லலும் உன்னதமாயிருக்கின்ற மலையின் பக்கத்தை அடுத்திருக்கின்றதும் மிக அழகியதும் தடாகங்களிற் சிறந்ததுமான அதனைச் சேய்மையிற் கண்டனன்.

கண்டதும் எப்பொழுதும் மேல்நோக்கிய வண்ணமாகயிருத்தலால் சூரியகிரணங்களைக் கவர்ந்து அத்தன்மையையடைந்திருக்கின்றனபோற் காணப்படுகின்றனவும், இடைவெளியின்றி உத்தண்டமாய்ப்பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான பொற்றுமரை மலர்களால் நிறைந்திருக்கின்ற அத்தடாகத்தையடைந்து அவனதிலுள்ள தாமரைமலர்களைப்பறிக்க, அதற்குள் அதனைக்காக்கின்ற குரூரர்களான ராக்ஷசர்கள் வந்து அவனைத்தடுத்தனர். அப்போது ஆயுதத்துடன் வந்திருக்கின்ற அசோகதத்தன் அவ்விராக்கதர்களோடுயுத்தஞ்செய்து அவர்களிற்பலரைக் கொன்றனன். உடனே அவர்களிற்சிலர் பயந்தோடிச் சென்று தமதரசனுகிய கபாலஸ்போடனென்பவனிட மதனைத்தெரிவித்தனர். அதையறிந்ததும் ராக்ஷசர்கட்கதிபதியான கபாலஸ்போடன கோபமுற்றவனக ஆயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தானங்கு வந்து தாமரைமலர்களைப் பறித்தெறிகின்ற அசோகதத்தனைக் கண்டனன்.

கண்ட அப்பொழுதே ஆச்சர்யத்தையுடையவனாக ஓஹோ! நமதுப்ராதாவான அந்த அசோகதத்தன் இவன் எப்படி யிங்குவந்து சேர்ந்தானென்றெண்ணினன். பின்பு தன் கையிலிருந்த ஆயுதத்தைக் கீழேபோட்டுவிட்டு ஆனந்த பாஷ்பத்தால் நனைக்கப்பட்ட கண்களையுடையவனாக விரைவாக ஓடிச்சென்று அசோகதத்தன் கால்களில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து அவனைப்பார்த்து ஐயாயான் விஜயதத்தனென்னும் பெயரையுடைய உன்பின் பிறந்த சகோதரன்; நாமிருவரும் பிராமணர்களிற் சிறந்த கோவிந்தஸ்வாமி யென்பவருடைய புத்திரர்கள்; யானிதுவரை நெடுநாளாக விதிவசத்தாலித்தகையபிராக்கதனாயினேன். சிதையிலுள்ள கபாலத்தையுடைத்துப் பிளந்ததனால் கபாலஸ்போடனென்னும் பெயரையுமுடையவனாயினேன். உன்னைக்கண்டதனாலிப்போது அத்தகைய வெனது பிராமணத் தன்மையானது என்னிடமிற்கு வந்தது. மோகத்தினால் அறிவை மறைத்திருக்கும் எனது ராக்ஷஸத்தன்மையானது நீங்கிவிட்டது என்றனன். இவ்விதம் சொல்லுகின்ற விஜயதத்தனை அவ்வசோகதத்தன் ஆவலுடன் கட்டித்தழுவிக்கொண்டு ஆனந்தபாஷ்பப்ரவாஹத்தினால் ராக்ஷஸத்தன்மையாலிகழப்பட்டுள்ள அவனதவயவங்களைக் கழுவுகின்றவன்போலாயினன்.

இதற்குள் ஆகாசத்தினின்றும் ப்ரஞ்ஜ்ஞாகௌசிகனென்று பிரசித்திபெற்ற வித்யாதர குருவானவனிறங்கி, அவ்விடம் வந்து அந்த வித்யாதர குருவானவர் அவ்விருவர்களையு நோக்கிச் சிறுவர்கள், நீங்களெல்லோரும் முற்பிறப்பில் வித்யாதரர்களாகயிருந்தீர்கள். ஒருசாபத்தினால் மனிதஜன்மையையடைந்தீர்கள். இப்பொழுதோ உங்களிருவர்க்கு மந்தச் சாபம் நீங்கிவிட்டது. ஆதலால் வித்யாதரர்கள் யாவர்க்கும் பொதுமையான உங்கள் வித்யையை யிதோ அனுக்ரஹிக்கின்றேன் கைப்பற்றுங்கள்; கைப்பற்றிக்கொண்டு நீங்களிருவரு முங்களைச் சார்ந்தவர்களோடு உங்களிருப்பிடம்போய்ச்சேருங்கள், என்றுகூறி யவர்கட்கு வித்யையை யுபதேசித்துவிட்டு அந்த ப்ரஞ்ஜ்ஞாகௌசிகனென்ற வித்யாதர குருவானவர் ஆகாயத்திற் கிளம்பிச்சென்றனர்.

உடனே அசோகதத்தன் விஜயதத்தனென்ற யிருவரும் வித்யாதரர்களாகப்பவித்துச் சிறந்த அறிவுடன் கூடியவர்களாகத் தங்கட்கு

வேண்டிய கனகாம்புஜங்களையுங் கிரகித்துக்கொண்டு அவ்விடத்தி லிருந்து ஆகாசமார்க்கத்தினால் ஹிமாலயத்தின் சிகரத்தையடைந்த னர். அவ்விடத்தில் அசோகதத்தன் தனது மனைவியான ராக்ஷச ராஜன் புதல்வியிடம் செல்லலுமவளும் அப்பொழுதே சாபத்தி னின்றும் விடுபட்டு வித்யாதர ஸ்திரீயாயினள். உடனே நல்லழகு வாய்ந்தகண்களையுடைய அம்மங்கையோடு அசோகதத்தன் விஜயதத் தனென்ற இருவரும் தங்கள் வித்யாப்ரபாவத்தினால் ஆகாசத்திற் செல்கின்றவர்களாகி க்ஷணநேரத்தில் காசீநகரத்தையடைந்தனர்.

அவ்விடம் சேர்ந்ததும், இவர்களது பிரிவென்னும் அனலால் தாபமுற்றிருந்த தாய்தந்தைய ரிருவரையும் தங்கள் காட்சியாகிய மேரவ நஷிக்கின்றவர்களாய் ஆற்றுவித்தனர். அன்றியும், மற்றொரு சரீரத்தைப் பெறுமலே ஆச்சர்யமான ஜன்மாந்தரத்தை யடைந்தி ருக்கின்ற அவ்விரு வரும் தமது மாதாபிதாவிவ்விருவர்கட்கேயன்றி யுலகிலுள்ள அனைவர்க்கும் சந்தோஷத்தை யுண்டாக்குதற் கிடமா யிருந்தனர். அப்பொழுது விஜயதத்தன் தன்னை நெடுநேரம் ஆவ லுடனிருந்து தழுவிக்கட்டிக்கொண்டவரான தன் பிதாவினுடைய மார்பகத்தைப் பூர்த்திசெய்ததுபோலவே அவருடைய *மனோரதத் தையும் பூர்த்திசெய்தனன்.

பின்பு அசோகதத்தனது மாமனான ப்ரதாபமுகுடனென்னு மரசன் அசோகதத்தன் முதலானோர் வந்திருக்கின்ற சமாசாரத்தை யறிந்து சந்தோஷத்தினா லவ்விடத்திற்கே வந்து அசோகதத்தனை யுபசரிக்க அவனுந் தன்வரவைக்கேட்டுச் சந்தோஷமுற்றிருக்கின்ற பிரியநாயகியான இராஜகுமாரிவசிக்கு மரமனைக்கு யாவருமுத்சவங் கொண்டாடும்படி தன்னினத்தவரோடு சென்று அரசனிடம் தான் கொணர்ந்த கனகாம்புஜங்கள் பலவற்றையும் கொடுக்க, அரசனுந் தன்தெண்ணத்திற்கதிகமாய்க் கிடைத்ததைப்பற்றி மகிழ்ச்சியடைந் தனன்.

பின்பு யாவருமிவ்வாறிருக்கும்போது அந்த இளையகுமாரனை விஜயதத்தனை நோக்கி அவன் பிதா கோவிந்தஸ்வாமி யென்பவர்

---

* மனோரதம் - எண்ணம்.

ஆச்சர்யத்தையும் சந்தோஷத்தையுமுடையவராகி குழந்தாய், அன்றிரவினில்ல்மசாகத்தில் ராக்ஷஸத் தன்மையையடைந்தபின்பு நடந்தவுனது விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லென்றனர். அதற்கு விஜயதத்தன் தன் பிதாவைக் குறித்து ஐயனே! யான் ஆலோசியாது சிதையிலெரிந்துகொண்டிருந்த கபாலத்தினை யடித்துப்பிளந்தவுடன் அக்கபாலத்தினின்றும் வெளியேறிய மாம்சமானது விதிவசத்தாலென் வாயில் வந்து வீழவும், உடனே யான் ராக்ஷஸனாகி மாயையினால் மறைக்கப்பட்டவனாக உம்மால் காணப்பட்டேன்; பின்பு வேறு சில ராக்ஷஸர்கள் என்னைக் கபாலஸ்போடனென்ற பெயரிட்டழைக்க அவர் மத்தியில் யானுஞ்சேர்ந்துவிட்டேன். அப்பொழுது அவர்களென்னைத் தமது எஜமானனான ராக்ஷஸாதிபதியினது பக்கத்தில் கொண்டுசேர்க்க அந்த ராக்ஷஸராஜன் என்னைப்பார்த்தது மென்னிடத்தில் மிகவும் பிரீதியுற்றவனாக என்னை அவ்விராக்ஷதர்களனைவருக்கும் சேனாதிபதியாய் நியமித்தனன்.

இவ்வாறு சிலகாலங் கழிந்தபின் ஒருநாள் அந்த ராக்ஷஸராஜன் தனது மதத்தினால் கந்தர்வர்களோடு யுத்தத்திற்குச் சென்றனன். சென்று நெடுநேரம் யுத்தஞ்செய்தும் வெற்றியடையாது சத்துருக்களான கந்தருவர்களாற் கொல்லப்பட்டனன். அப்போதே அவனுடைய வேலைக்காரரனைவரும் எனதுத்தரவின்படி நடப்பதாயொப்புக் கொண்டமையால் யான் அவர்கள் நகரத்திலிருந்துகொண்டே ராக்ஷஸர்கள் ராச்சியத்தை யாண்டுவந்தேன்.

அவ்விடத்தில் நிகும்பிலிப் பொற்றருமரையிலின் நிமித்தமாய் வந்தவரான எனது சகோதர னசோகதத்தனைக் கண்டதும் என்னிலைமை மாறிவிட்டது. பின்பு நாங்கள் சாபத்தினின்றும் விடுபட்டு வித்யாதரர்களான எங்கட்குரிய வித்தைகளையடைந்த விவரமெல்லா மிங்கிருக்கின்ற மேன்மைதங்கிய அசோகதத்தன் தெரிவிப்பாரென்று விஜயதத்தன் கூறியவுடன் அசோகதத்தனவர்களைப் பார்த்து ஹே தாய்தந்தையர்களே! நாங்களிருவரும் முற்காலத்தில் வித்யாதரர்களாயிருந்தோம். அப்போதொருநாள் ஆகாசமார்க்கமாய் நாங்களிருவரும் காலவ மகரிஷியினது ஆச்சிரமத்திற் செல்லுங்கால் கங்காநதியில் ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டிருந்த சில முனி

கன்னிகைகளேக்கண்டோம்; அவர்களுமெங்கள்மீது காதல்கொள்ள நாங்களும் விசைவினிலவர்கள்மீது இரகசியமாய்க் காதல்கொண்டோம்.

இதனை அக்கன்னிகைகள் பிதாவான முனிவர்கள் ஞானதிருஷ்டியாலறிந்து கோபத்தாலெங்களேநோக்கி, பாபகிருத்தியத்தையுடைய நீங்களிருவரும் மனுஷ்யயோனியில் ஜனிப்பீர்களாக. அதிலும் நீங்களிருவரும் ஒருவரைவிட்டொருவர் விசித்திரமாய்ப் பிரியும்படியும் நேரிடும். பின்பு மனுஷ்யர்களாற் செல்லுகற்கரிய நெடுந்தூரமான தேசத்தில் ஒருவனே மற்றொருவனைப்போது சந்தித்து கல்லறிவையடைவரேனு, அப்போது வித்யாதர குருவான ப்ரஞப்திகளை சிகன்மூலமாயுங்கட்குரிய வித்தைகளேப்பெற்று சாபத்தினின்றும் விடுபட்டு மறுபடியும் வித்யாதரர்களாகியுங்கள் பந்துக்களோடு சேர்வீர்களென்று இவ்விதம் முனிவர்களாற் சபிக்கப்பட்டவர்களாக நாங்களிருவரு மிவ்வுலகில் ஜனித்தோம். இவ்விடத்திலுங்களை விட்டுப் பிரியும்படிநேர்ந்தமையாவும் தங்கட்குத் தெரிந்தவிஷயமே. இப்பொழுது யான் தாமரைமலரின் னிமித்தமாய் எனது மாமியாரான ராக்ஷஸஸ்திரியினது சித்திப்ரபாவத்தால் ராக்ஷஸராஜனுடைய சுகரத்தையடைந்து என் கம்பி விஜயத்தினையுங் காணப்பெற்றேன்.

அவ்விடத்திலேயே ப்ரஞப்திகளைகரென்ற வித்யாதர குருவிடத்தினின்றும் வித்தைகளேயுமடைந்து உடனே நாங்கள் வித்யாதரர்களாகி விரைவில் இங்குவந்தோம். என்றுசொல்லி விசித்திர சரித்தையுடைய அவ்வசோகதத்தன் உடனே சாபமென்னு மிருளிலீக்கத்தால் சம்தாஷமடைந்வனுக அப்போதே தனது வித்யாவிசேஷங்களால் தன் தாய்தந்தையரையும் பிரியமுள்ள மனைவியான ராஜகுமாரியையும் சிக்கிரத்தில் கல்லறிவுடன்கூடிய வித்யாதரர்களாகும்படி செய்தனன்.

பின்பவ்வசோகதத்தன் அரசனையும் சம்தோஷிக்கச்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தாய்தந்தையர்களோடும் தன்னிரண்டுமனைவியர்களுடனும் உயரக்கிளம்பிச் சனக்குரிய ப்ரயோஜனத்தைப்பெற்றவனாக விரைவில் ஆகாசமார்க்கத்தால் தங்கள் சக்காவார்த்திபான

வித்யாதர ராஜனிருக்குமிடத்தை யடைந்து அங்கு அவ்வரசனைக் கண்டுவணங்கி அவனுத்தரவைப்பெற்று அவனுல் தான் அசோகவே கனென்ற பெயரைப்பெற்றதுடன் தன் தம்பியாகிய விஜயதத்தனும் அவ்வரசனுல் விஜபவேகனென்ற பெயரையுமடைய அவ்விருவரும் யௌவன வயதுள்ள வித்யாதரர்களாய் தன்னினத்தவருடன் தனது வாசஸ்தானமாகிய கோவிந்தகூடமென்னும் பெயரையுடைய பர்வ தத்தினையடைந்தனர்.

பின்பு காஞ்சநகரத்திற் கதிபதியான ப்ரதாபமுகுடனென்ற அரச னும் ஆச்சரியத்தையுடையவனுகத் தனது தேவாலயத்தின்மீதுள்ள மற்றொரு கலசத்திலும் பொன்மலரைவைத் தலங்கரித்து மற்றுமுள் ளபொற்கமல மலர்களால் முக்கண்ணனை அர்ச்சித்து அசோகதத்த னைச் சார்ந்தபெருமையால் மகிழ்ச்சியுற்றவனுகத் தன் குலத்தையும் பயன்பெற்றதெனக் கருதினன். இவ்வண்ணம் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவர்களு மிக்க ஜீவலோகத்தில் ஒருகாரணத்தாலவதரித்தவர் களாய் அவித்தையினுல் தேகாத்மாபிமானமுடையவர்களாக உத்ப விக்கின்றனர். அன்றியும், அவர்கள் தத்தமக்கிசைந்தமுயற்சியையும் உத்சாகத்தையுமுடையவர்களாய்ப் பிறரால் எளிதிலடையத்தகாத பொருட்பேற்றையு மடைகின்றனர். ஆதலால்முயற்சிக்குக் கடலா யிருக்கின்ற ஹே! சக்திதேவ, உன்னையும் ஒரு தேவமஹமுடைய புருஷனென்றே யறிகின்றேன் யான்; உனதிஷ்டசித்தியும் கிறை வேறப்போகின்றது. எனெனில், ஒருவனுக்கு மகான்களாலு மெளி திற்செய்தற்கரிய காரியங்களில் உற்சாகமுண்டானுல் அது பெரும்பா லும் அவனது ப்ரகிருதி விசேஷத்தையே கூறுகின்றது.

ஆனுல் உன்னுற்கருதப்பட்ட அந்த ராஜகுமாரியான கனகரே கை யென்பவளும் தேவாமசமுடையவளாகவே யிருத்தல்வேண்டும். இல்லாவிடிற் குழந்தைப் பாவத்தினையுடைய அவள் கனகபுரியைப் பார்த்திருக்கின்றவனையே கண்வலுக அடையவேண்டுமென்று எதற் காக விரும்புகின்றனள் என்று விஷ்ணுசர்மனிவ்விதம் ம்ருகியத்திற் கூறிய சரசமான கதையைக்கேட்ட அந்த சக்திதேவனெனபவன் மனதிற் கனகபுரியைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கருத்துடையவனுய்த் தனரியத்தையடைந்து அன்றிரவைக் கழித்தனன்.

கதாசரித்சாகரத்தில் சதுர்த்தாரிகாலம்பகத்தில்
இரண்டாவது தரங்கம் முற்றிற்று.

3-வது தரங்கம்.

பின்பு அந்த உத்தலத்வீபத்திலிருக்கின்ற நெய்தநிலமாக்களுக் கரசனனை சத்தியவிருதனென்பவன் காலையிலெழுந்து மடத்திலிருக் கின்ற அந்த சக்திதேவனிடம் வந்து ஓய் பிராமணரே, உமதிஷ்ட சித்தியின்பொருட்டு ஒருபாயம் செய்வதாய் நினைத்திருக்கின்றேன். அஃதாவது சமுத்திரத்தின்மத்தியில் த்வீபங்களிற்சிறந்ததான இரத் தினகூடமென்றொரு த்வீபமிருக்கின்றது. அதில் பகவானனை நாரா யணன் சமுத்திராஜனுல் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். அவ்விடத்தில் ஆடிமாசம் சுக்லபக்ஷ த்வாதசிதோறும் சிறப்பாய் நடந்துவருகின்ற யாத்ரோத்சவத்திற் பகவானைப் பூஜிப்பதற்காக எல்லா த்வீபாந்தரங்களினின்றும் ஆவலோடு வெகு ஜனங்கள் வரு கின்றனர். அங்கு சென்றுல் ஒருவேளை கனகபுரியின் சமாசாரந் தெரியும்; ஆதலால் நாமிருவருமவ்விடத்திற்குச் செல்வோம்; ஆனல் அந்த உத்சவ தினமும் சமீபித்ததாகவேயிருக்கின்றது என்று சத்தியவிருதன் சொல்லியதைக்கேட்ட அந்த சத்திதேவனுமப்படி யேயாகட்டுமென்றொப்புக்கொண்டு விஷ்ணுதத்தனல் வழிக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட ஆகாரத்தையும் சந்தோஷத்துடன் வாங்கிக்கொ ண்டு சத்தியவிருதனுற் செலுத்தப்பட்ட கப்பலிலேறி அவனுடன் கூடவே கடல்மார்க்கமாய்ச் சென்றனன். ஆச்சரியங்களுக்கிருப்பிட மாகியும், இடையிடையே காணப்படும் த்வீபங்கள்போற் பெரிதா யிருக்கின்ற முதலைகளையுடையதுமான அக்கடலிற் செல்கின்ற சக்தி தேவனென்பவன் கப்பலை நடாத்துகின்ற சத்தியவிருதனைப்பார்த்து ஹே சத்தியவிருதராஜனே, இங்கு சற்றுதூரத்தில்ப் பெரிய வருவத் தையுடையதாகவும் உன்னதமாய் இரகுகளுடன் கூடிய மலையானது தன்னிஷ்டப்படி சமுத்திரத்தினின்றும் வெளிக்கிளம்பியதுபோற் றென்றுவதுமான இஃதென்ன என்று கேட்டனன். அதற்குச் சத் திய விருதன் ஓஹோ! இது தேவாம்சமுடைய ஆலவிருக்ஷம்; இதன் கீழ்மிகப்பெரிய சூழி ஒன்றுண்டென்றும் அதனை வடவாமுகமென் றும் சொல்லுவதுண்டு.

இப்படியிருக்தலா லிவ்விடத்தைவிட்டு வெகுதூரம் விலகிச் செல்லவேண்டும். இச்சுழியிற் சென்றவர்கள் மறுபடியும் மீள மாட்டார்கள். என்றிவ்விதம் சத்தியவிருதன் சொல்லிக்கொண்டி ருக்கும்பொழுதே தண்ணீர் வேகத்தினற் கப்பலானது அத்திசை யைக் குறித்தே செல்லுதற்காரம்பித்தது. அதனைக்கண்டு சத்திய விருதன் மறுபடியும் சக்திதேவனைக்குறித்து ஓய் பிராமணரே! நமக் கிப்போது நிச்சயமாய் வினைகாலம் வந்துவிட்டது. எனெனில் இக் கப்பல் யாதொரு காரணமுமில்லாது அவ்விடத்திற்கே போகின்றது பாரும். நானிப்பொழுது எவ்வளவோ பிரயாசத்துடனிதனையங்கு செல்லவிடாது தடுத்தும் முடியவில்லை. உளற்வலியாலிழுக்கப்பட்டு மிருத்யுவின் வாயில் வீழ்கின்றவர்போல நாமும் தண்ணீராலிழுப் புண்டு ஆழமாயிருக்கின்ற இச்சுழியினில் வீழப்பட்டவர்களாகவே யிருக்கின்றோம். ஐயோ! இதுவுமெனக்கொரு துக்கமன்று; எனெ னில் உலகத்தில் எவனுடைய சரீரந்தான் ஸ்திரமாயுள்ளது; எதுவும் அழியக்கூடியதே. ஆனிவ்வளவு வருத்தப்பட்டும் உமது பிரே ரகம் சித்திக்கவில்லையே யென்பதுதான் எனக்குத் துக்கமாகவிருக் கின்றது. ஆதலால் நானிந்தக் கப்பலை மெல்ல நிறுத்துகின்றேன். அதற்குள் இந்த ஆலமரத்தின் கொப்பை சீக்கிரம் பிடித்துக்கொள் ளும்; அப்படிச்செய்தால் மங்களமான வடிவினையுடையவுமக்கு ஜீவிப் பதற்குபாய மொருவேளை நேரிடும்; விதியின் விளாசங்களையும் சமுத் திரத்தின் அலைகளையும் இத்தன்மையவென்றாகித் தறியத்தக்கவன் யாவனிருக்கின்றனிவ்வுலகத்தில். என்றிவ்வாறு சொல்கின்ற மகா தீரனை சத்தியவிருதனுடைய கப்பலானது அவ்வாலமரத்தின் சமீ பத்தையடைந்தது. உடனே சக்திதேவன் சற்றும் பயமற்றவனாய் ஓரேகுளம்பாய்க் குளம்பி அவ்வால மரத்தின் பெரியதொரு கொப் பைக் கைப்பற்றிக்கொண்டனன். கப்பலை நிறுத்துவதற்கு முயன்ற சத்தியவிருதனென்பவனை பிறருக்கென்றே எற்படுத்தப்பட்டுச் செல்கின்ற தனது சரீரத்துடனும் கப்பலுடன்கூடவே வடவாமுகத் தினில் பிரவேசித்தனன்.

(இன்னும் வரும்.)

சிவமயம்.

சேதுபுராண அரும்பதவிளக்கம்.

(முற்றுரைச்சி.)

(கக.) தென்றிசையி லுள்ள பாண்டிநாடு, துளைபொருந்திய மூங்ளரையையுடைய கால்பொருந்திய பதுமநிதியோடும், உயர்ச்சி பொருந்திய சங்கநிதியைப் பெற்றேங்கும் குபேரனைப்போலக் கீழ்த்தெழுகின்ற பொருளோடும் கேடில்லாத வைகையோடும் கூடி அழகைப்படைத்தது. பொருளையும் வைகையும் சங்கநிதி பதுமநிதிகளே நிகர்த்தனவென்பதாம்.

(கசு.) பொழில் வேரி - சோலையி லுள்ளதேன்.

(கஅ.) மெய்த்தவத்தேறுபாத்திரம் -மெய்ம்மையாகிய தவத்தினையுடைய சற்பாத்திரம். சேறுபார்ப்பவராய் நாறுபார்ப்பவர்கள். நாடெல்லாம் - நாட்டி லுள்ளோர்களெல்லாம்.

(சக.) இரட்டியுண்டென்ன – பயிர்வளர்ச்சி யோர்நாட்கோர் நாள் இருமடங்கு "இரட்டித்ததென்றுசொல்ல" உளதென்க.

(சடு.) பாலிகையாரமுது - அதரபானம்.

(சசு.) மாந்துவார் மள்ளர் - குடிப்பவராகிய மள்ளர்.

(சள.) காரி - நஞ்சு, காரியுண்டிடுகாட்சியென்றது - கொடுமைக்கு.

(சஅ.) ஏகுமினென்னவருவார் - செல்லுங்களென்னவருவார். வேறுவினவிடை - மாறுனவினவும் விடையும்.

(ருக.) வெங்கள் - விரும்பத்தக்கள். மருங்கில் - இடையைப் போல.

(நிக.) காடுசேர்மலர்க்காமதுவண்டுடன் கூடவுண்டு - கூட்ட மாய்ச்சேர்ந்த மலர்களையுடைய சோலையில் மதுவைவண்டோடுங் கூடவுண்டு. குமட்டியெடுத்தல் - உவட்டியெடுத்தல்.

(நிங.) ஓடுவார்பின்றொடர்வதையுற்றெதிர் நாடுதிக்கினடந்திடுவார் சிலர் - ஓடுபவருக்குப்பின்றொடர்தலே மனத்திற்கருதி எதிராய் நாடுகின்ற திக்கில் நடந்திடுவார்சிலர்.

(நிசு.) நடுந்தன்மையை முயன்றுகாண்பவர்கள், நிரம்பிய நீரில் அவர் அதரங்களும், கண்களும் தோன்றா நீழலைக்கருதாதவர்களாய், இந்த நாடகங்களையெல்லாம் இத்தடாகத்துளுன்றுவீர். இதுஎன்னென்று சொல்வார்கள்.

(நிஅ.) அளறு - சேறு.

(நிகூ.) படர்மழைதந்தளித்த தகைமையையுணர்ந்த போல் - மிகுந்த மழையைத்தந்து காத்ததகைமையையறிந்தனபோல. முந்தி மேகமுகத்தினேமோந்த - முன்னரே மேகமுகத்தினேமுத்தமிட்டன.

(சுo.) இழைத்தசாலியெழுங்கள - நட்டநெல்லுக்கெழுங்களை களை.

(சுக.) செந்தாமரைமலர்களைப் பிடுங்காதவர்களாய்த் தெரிந்து தெரிந்து விரிந்த வாசம் பொலிந்த சுத்தமாகிய வெண்டாமரைரப்பூக்கள் பலவற்றைப்பிடுங்குவார்கள். வாசனைபொருந்திய செவ்வாம்பல்களைப் பிடுங்காமல் வெள்ளாம்பல்களை அழகியகைகளாற் பிடுங்கியெறிவார்கள். அவைகளைப்பிடுங்க மனம் பொருந்தார்கள்.

(சுஉ.) நின்றெரிகின்ற ஒளிபொருந்திய தாமரைகளின் நிரையை இரண்டு கரைகளிலேறும் முன்னேதெரிந்து களைந்திடுபவர்கள் முயன்றெழுந்த வடியின் பெயர்ப்பைப்பின் கண்டு, சிலதாமரைகள் பிழைத்தனவென்று கூறக்காணுதவர்களாய், மின்றெரிதலைப்போலச் சிரிப்பை விலக்க அவர் வெள்குவார்கள்.

(சுச.) நெருங்கியழகிய மலர்களையுடைய களைகளைப்பிடுங்குபவராகிய பெண்கள் சிறியமலர்போன்ற கால்களை ஆமையின்மீது செ

ல்லவைத்துப் பின் பெண்களே நும்முடைய புறவடியையாம் மிதித்த பிழையைப் பொறுங்களென்று சொல்லி யிரங்கிப்பின் பொருந்திய இனத்தால் இறுமிடையாருடைய கால்களைப் பிடிப்பவராய் இளமை பொருந்தியவரால் மீன்களைப்பிடிப்பார்கள். புறவடியால் என்பதில் ஆல் - அசை.

(சுடு.) ஆடுகின்ற சிறந்த வினையாட்டில் முகங்களிற் கண்ணைப் புதைப்பவர்களாய்ப் பெருமைபொருந்திய நாளத்தையுடைய தாமரையிற் பிறழும் வரிகளையுடைய கயல்களை மூடிப்பக்கத்தே யலர்கின்ற செவ்வாம்பலில் வண்டுகளொலிக்கும் ஒலியைக்கேட்டுக்கண்கள் மூடப்பட்டவர் கோபித்துச் சொல்வார்களென்று மூடியகையைப் பெயர்ப்பார்கள். சேதாம்பலை வாயாகவும், வண்டு முரலலைச்சொல்லுதலாகவும் கொள்க. உறுமினத்தாலென்பதையிதனோடுங் கூட்டுக.

(சுசு.) வரம்புகளையுடைய வயலிலுள்ள நெற்களை மூழுதையும் களைந்திடுமுன்னம் தங்களுடைய உடற்களையைக்களைவராய்விசாலித்தவரம்பிற் செல்வார். இரண்டுகண்களிலும் முகத்திலும் விளங்குகின்ற அதரத்திலும் சூழ்ந்து நீங்காமல் விளருகின்ற வண்டுகளால் வழிமயங்கிப் போதலின்றி நிற்பார்.

(சுக.) நூல் முதலியன தங்நிறத்தைக் காரியமாகிய புடைவைகளில் தருவனபோல எந்நிறத்தவிதைகள் திரையெறிகின்ற நீரையுடைய பெரியவயலில் இடப்பட்டனவோ அந்நிறத்தையுடைய வெள்ளிய கதிர்களை அலர்ந்தன. அவ்விடத்தே உழவர்கள் செந்நிறம் பொருந்திய நெற்களிவை செழுமையாகிய கரும்பன்றெனத்தெளிந்தார்கள்.

(எ0.) பூமியை வளந்தருகவென்று ஒரு வெற்றியையுடைய சூரியகுலத்தரசன் முன்செலுத்திய மரகதத்தாலாகிய காம்பையும், வைரத்தாலாகிய நுதியையுமுடைய பாணங்களையெல்லாம்.

(எக.) மிழ்ந்தெழுந்த தருக்கத்தில் பொருந்திய சமயக்கோட்பாட்டைச் சொல்லுகின்ற தவத்தில் வேறுபட்ட போதிமங்கையிலுள்ள பௌத்தரைப் போற்றலை நிறுவி. தமிழ்விரகர் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனர்.

(எஉ.) பாண்டியனுடைய பூமாலையிற் பொருந்திய வேப்பிலை போன்ற வாயையுடைய, முழங்கொலிவாய - முழங்குகின்ற ஒலியையுடைய கிணை. அரி - உப்பட்டி. மைதவழ்கந்தரன்வணக்காவட சிகரி - சிவன்வில்லாகவளையாத மேருகிரி.

(எஊ.) உடங்கு - ஒருங்கே.

(எச.) பலாலம் - வைக்கோல்.

(எசு.) வாழை - சுரபுன்னை. தருக்கம் - குங்குமமரம் மராம் - கடம்பு.

(எஎ.) ஞெள்ளல் - வீதி.

(எஅ.) குளிர்ந்த கரும்பை நெரித்து வீழ்ந்த சாற்றைக்காச்சுகின்ற பாகின் வாசனையும், திண்ணிய கவர்களையுடைய சோலையிலுள்ள பல தேன்பொருந்திய பூவின் வாசனையும், கழுகினது கண்ணைக் கவர்கின்ற பாளையின் வாசனையும் சேர்ந்து ஒவ்வொருதரமும் அழகிய சுவர்க்கத்திற்பொருந்திய ஐந்தருவின் மலர்களினுற்றம் வெவ்வேறுகாறும்.

(எக.) பெண்களுடைய கோட்டுப்பூநிறைந்த நெடிய கூந்தலின் மயிர்ச்சாந்தின் வாசனையை வாங்குவன.

(அக.) பரந்த நீரையுடைய தடாகத்தினிடுவே இசையைப்பாடுகின்ற வண்டுகளலர்த்திய ஆராயப்பட்ட இதழ்களையுடைய காமரையாகிய படுக்கையிற் கிடக்கும் அன்னமானது சுவாலிக்கின்ற அக்கினித் தூணினுச்சியைக் காணுதவராய்க் கலக்கத்தைமேற்கொண்டுயும் மயக்கத்துடனுறங்கும் பிரமாவுடைய உறக்கத்தைக்காட்டும்.

(அஉ.) கார்கண்டு - மேகம் பெய்தலைக்கண்டு. துதைதல்-நெருங்கல். குயிலினம் கூவல் காட்டும்என்றது பெண்களுடைய வசனங்களை.

(அஙி.) வல்லகி - வீணை.

(அகூ.) இஞ்சிதுஞ்சிடு மஞ்சிற்றேன்றும் விளங்கொளிமின்னு தூளங்குவாள்போலும். காவிளங்குயிலன்னர் தங்களிடுகிடை அன்ன வித்துத்துப்போலும். வாளரியேறு ஏழைநல்லார் வளங்கொள் நுண்மருங்குபோலும். இஞ்சி - மதில். வித்துத்து - மின்.

(அஅ.) அலைகொள்நீர் - கடல்நீர். அறல்-மழை. உடம்பொடு புணர்த்தலால் வளர்புயமலையமாசிகரம் போலுமென்க.

(அகூ.) ஆகாயத்திற் பொருந்திய சந்திரன் மேகம்போலுங் கூந்தலையுடைய பெண்களின் மாற்றுயர்ந்த பொன்போல விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய முகம்போலும், பெண்கள் சுவர்க்கத்தில்வரும் இந்திராணிபோல்வர். சோலையிற்பொருந்திய வாழை பெண்களது தொடைபோலும், அந்நாட்டுப்பெண்கள் சுவர்க்கத்தம்பையரை நிகர்ப்பர்.

(கூ0.) உடுக்குப்போலு மிடையையுடைய பெண்களின் ஸ்தனங்கள் இரண்டாகிய யானைக்கோட்டை நிகர்க்கும். அந்நாட்டிலுள்ள ஊர்களெல்லாம் எவரும்விரும்பி அணையுஞ் சுவர்க்கம்போலும். பெண்களுடைய நாசிகொம்பரிலுள்ள சண்பகப்பூவைப் போலும். பெண்கள் கூந்தலிலுள்ள வண்டுபுணரும் இசையையுடைய தாசியைப்பாடும்.

(தொடரும்.)

ஆ. மு. சோமாஸ்கந்தபிள்ளை.

ಆ

சிவமயம்.

நல்லொழுக்கம்.

[ஸ்ரீமத்-இலக்குமணப்போற்றிகள் மொழிபெயர்த்தது.]

(முற்றெடர்ச்சி.)

லாக் ஹார்ட் (Loc-hart) உடைய விசுவாசமுள்ள நடத்தையும் அவருடைய பெருமை பெற்ற பந்துவுக்குத் தக்கதாயிருந்தது. பிற்காலத்தில் அவர் எழுதிய லைப் ஆப் ஸ்காட் (Life of scott) என்னும் கிரந்தமானது அவருக்குப் பல வருஷங்கள் பிடித்து மிகவும் சிறந்த நூலாக முடிவுபெற்றது. ஆகிலும் அவர் அதினின்றும் யாதொரு பணப்பிரயோஜனத்தையும் அடையவில்லை.

ஏழாவது அதிகாரம்.

—:o:—

கடமை - உண்மை.

"இப்பிறவியானது இனிமையானதென்று சொப்பனங்கண்டு தூங்கினேன். நான் விழிக்கவும் அது கடமை மயமென்று கண்டு கொண்டேன்"

"கடமை ஆசைகாட்டிய தந்திரத்தாலாவது, முகஸ்துதியாலாவது, வேறு பயமுறுத்தலாலாவது முயற்சியாமல், ஆனற் கேவலம் வெறும் விதியையே பற்றிக்கொண்டு முயன்று பிறருடைய பணிவை எப்பொழுதும் கிரஹியாவிட்டாலும் எப்பொழுதும் பூஜிதையைப் பெற்று, இச்சைகளைனைத்தும் அந்தரங்கத்தில் எவ்வளவு போராடினும் அவற்றை அடக்கிக்கொள்ளுந் தன்மையுடைய ஆச்சரியகரமான மனே சங்கற்பமே!"—கென்ட் (Kent).

"யோக்கியமான எண்ணமே கவசமாகவும் வெள்ளையான உண்மையே மிக்க சாமர்த்தியமாகவும் கொண்டு மற்றொருவனுடைய மனப்போக்கினுக்கு அடிமைப்படாதவனுடைய ஜன்மும் கல்வியும் எவ்வளவு சந்தோஷகரமானவை.

"அவனுடைய இச்சைகளுக்கு அவன் கீழ்ப்படிகிறதில்லை. பிறனை அபகீர்த்தியாலாவது, சொந்த அதிருப்தியாலாவது உண்டாகிய கவலையால் இவ்வுலக பாசத்திற்குட்படாமல் மரணத்தை என்றும் எதிர்பாராது நிற்கின்றனன்.

"ஆக்கத்தின் இன்பம் அல்லது அழிவின் பயமாகிய இழிவான பந்தங்களினின்றும் இவன் விடுபட்டிருக்கிறன். தனக்குப் பூஸ்திதியில்லாவிடினும், தனக்குத்தானே எஜமானையிருக்கிறன். யாதொரு பொருளுமில்லாதவனையினும், தான் எல்லாம் உடையவனையிருக்கிறன்."

அவன் இல்லையென்றல் இல்லை. மறுக்க முடியாது. அவன் உண்டென்றல் உண்டு. மூற்றும் சக்தியுள்ளவன் மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் அவன் ஆம் எனின் அவனுடைய எண்ணங்களும் வார்த்தைகளும் நன்றாய் ஒற்றுமைப்பட்டிருப்பனவாயின. அவனுடைய வார்த்தையே பத்திர ஆதாரவும் மூத்திரையுமாயிருக்கிறது."

கடமை யென்பது நாம் செலுத்தவேண்டிய ஓர் பொருளாயிருக்கிறது. தற்கால நாணயக்கேட்டையும் அதனலுண்டாகிற சன்மார்க்க வறுமையையும் நீக்க விரும்புகிற ஒவ்வொருவராலும் அது செலுத்தப்படவேண்டும். அது ஒரு பொறுப்பாகிய கடன். அதை ஒருவன் தன் உலக காரியங்களிலுள்ள சுவய முயற்சியாலும் தீர்மான முற்ற செயலாலும் தான் நிவிர்த்திக்கக்கூடும்.

மனிதனுடைய ஆயுசு முழுதும் கடமை மயமாயிருக்கின்றது. அது வீட்டிற் றொடங்குகின்றது. அங்கே மக்கள் தந்தைகளுக்குச் செய்யவேண்டியதும், தந்தைகள் மக்களுக்குச் செய்யவேண்டியதுமாகிய கடமைகளும், அவ்வாறே கொழுநர், மனைவிகளுடைய கடமைகளும், எஜமான் ஊழியக்காரருடைய கடமைகளும் நிகழ்கின்

றன. புறம்பில் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும், ஒருவர் மற்றொருவருடன் இஷ்டராகவும், அந்யராகவும், வேலை கொடுப்பவராகவும் வேலை பெறுபவராகவும், ஆள்பவராகவும், ஆளப்படுபவராகவுமாகிய நிலைமைகளிலுள்ள கடமைகளை உடையராகின்றனர்.

"ஆகையாற் கரம் செலுத்தப்படுபவர்க்குக் கரத்தையும், வழக்கம் செலுத்தப்படுபவர்க்கு வழக்கத்தையும், பயம் செலுத்தப்பட வேண்டுபவர்க்குப்பயத்தையும், கனம் செலுத்தப்படவேண்டுபவர்க்குக்கனத்தையும், (இவ்வாறு) அவர்களுடைய கடன்களனைத்தையும் செலுத்துங்கள். ஒருவர் மற்றொருவரை நேசிக்கவேண்டுவதைத் தவிர, எவருக்கும் யாதொன்றிலும் கடமைப்படாதேயுங்கள். ஏனெனின் மற்றொருவனை நேசிக்கிறவன் நியாயப் பிரமாணத்தை நிறைவேற்றியவனாயிருக்கிறான்" என்று ஸெண்ட்பால் (Sent. Paul) எனபவர் செப்புகின்றனர்.

இவ்வாறு நாம் பிறந்து இறக்கிற மட்டும், நம் ஜன்ம முழுதும் உயர்வு தாழ்வு, ஒப்புடையோருக்கும், ஆகவே மனிதனுக்கும், கடவுளுக்கும் செய்யத்தக்க கடமையானது சூழ்வுற்றிருக்கின்றது. உபயோகிக்க அல்லது செலுத்துவதற்குச் சக்தி எங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே கடமை இருக்கின்றது. ஏனென்றால், நாம் நம்முடைய சொத்தமும் மற்றவர்களதுமான நன்மைக்காக நம்பால் ஒப்புவிக்கப்பட்ட சாதனங்களைப் பிரயோகிப்பதற்கு ஏற்பட்ட காரியஸ்தர்களாகத்தான் இருக்கிறோம்.

கடமை பற்றிய ஞானத்தை வஹீத்தலை, ஒழுக்கத்திற்குச் சிரோபூஷணமாயிருக்கின்றது. அது மனிதனை உயர்ந்த நிலைமையில் நிறுத்தும் நியாயப் பிரமாணமாகவிருக்கின்றது. அஃதின்றேல், முதல் முதற் றன்பகாலமாவது மோக இச்சையாவது நேரிடுங்கால் மனிதன் நிலை குலைந்து விழுகிறான். ஆனால் அஃதுண்டேல் மிக்க பலஹீனனும் பலமும் தைரியமுமுள்ளவனாகிறான். "கடமையானது சன்மார்க்கமாகிய முழுக் கட்டிடத்தையும் ஒன்று சேர்க்கிற சாந்துபோலாகின்றது. அஃதின்றி, சகல நிறமையும் சற்குணமும் யோகமும், உண்மையும் சந்தோஷமும் அன்பும் நிலைபெறமுடியாது;

நம் வாழ்விற்குரிய சகல சாதனங்களும், நம்மாலேயே கெட்டுப்போய்க், கடைசியாய்க் கெட்டொழிந்தவற்றின் நடுவேயிருந்துகொண்டு, நம்முடைய கெடுதியைப்பற்றி நாமே ஆச்சரியப்படும்படி யாக்கிவிடுகின்றன." என்று மிஸ்டர்ஸ் ஜேம்ஸன் (Mrs. Jamson) என்பவள் சொல்லுகின்றனள்.

கடமையானது நீதியின் ஞானத்தினின்றும் உண்டாகின்றது. அந்த நீதியானது நன்மையின் மூழு வடிவமாகிய அன்பனின்றும் ஜனித்ததாயிருக்கின்றது. கடமையானது, ஓர் மனக்கொள்கையன்று. ஆனால் வாழ்நாளிற் புகுந்து பரவுகின்ற ஓர் ஒழுக்கமாயிருக்கின்றது. அது மனிதனுடைய மனச் சாக்ஷியும், சுவாதீன சித்தமும், முக்கியமாய் அனுமதி கொடுக்கிற நடக்கையிலும் செயல்களிலும் விளங்குகின்றது.

மனச்சாக்ஷியின் வாக்கானது செய்யப்பட்ட கடமைபிற் பிரவிர்த்திக்கின்றது. அது ஒழுங்கு செய்து ஆளவில்லையானால் மிகவும் பிரகாசமும் விசேஷமுமாகிய யூகமானது, வழி தப்பிச்செலுத்துகிற ஒளிக்குச் சமானமாகத்தான் ஆகலாம். மனச்சாக்ஷியானது ஓர் மனிதனை அவனுடைய பாதங்களின் மீது, நிற்கச் செய்கின்றது. ஆனால் அவனுடைய சித்தமானது அவனை நேரே நிற்கச் செய்கின்றது. மனச் சாக்ஷியானது சரியான செயலையும் சரியான எண்ணத்தையும், சரியான நம்பிக்கையையும், சரியான ஒழுக்கத்தையும் ஆளுகிற நாயகனுக ஆகவே இருதயத்தை ஆளுகிற சன்மார்க்க நாயகனுகவிருக்கின்றது. அதனுடைய அதிகார சக்தியாற்றான் மேன்மையும் நேர்மையுமான ஒழுக்கமானது முற்றும் பக்குவம் அடையக் கூடும்.

ஆகிலும் மனச்சாட்சியானது ஒருக்காலும் மிகவும் உரக்கப் பேசமாட்டாது. ஆனால் ஊக்கமான சித்தமில்லாவிடில் அதன் வாக்கானது பயனற்றதாகின்றது. சித்தமானது நல்வழியையும் நியவழியையும் பகுத்தெடுக்கச் சுவாதீன முடையது. ஆனால் அங்ஙனம் எடுத்தலும், உடனே தீர்மான புத்தியுடன் செலுத்தினலன்றிப் பயன்படமாட்டாது. கடமையின் உணர்ச்சி பலமாயும், செய்யும்

நெறியானது தெளிவாயும் இருப்பின், ஊக்கமுள்ள சித்தமானது மனச்சாக்ஷியால் ஆதரிக்கப்பட்டு, ஓர் மனிதனே அவன் கைக்கொண்ட மார்க்கத்தைத் தைரியமாய் நடத்தவும், இடையூறுகள் கஷ்டங்கள் எல்லாவற்றையும் எதிர்த்து அவனுடைய காரியங்களே நிறைவேற்றவும், திறப்படுத்துகின்றது. காரியசித்தி இல்லாவிடிற் குறைந்தபக்ஷம், கடமைக்காகச் செய்யப்பட்டதென்கிற திருப்தியாவது இருக்கும். (இன்னும் வரும்.)

ஆ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறளாராய்ச்சி.

(முற்றொடர்ச்சி.)

கசஅள. புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேனவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

இதன் விசேடவுரைத் தொடக்கத்தில் "கொளவென்பது குறைந்து நின்றது." என்றொரு வாக்கியம் பழைய அச்சுப்பிரதிகளிலெல்லாங் காணப்படுகின்றது. மதுரை விவேகபாநு முத்திராசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டுச் சின்னட்டைனின் முன்னர் வெளிவந்துள்ள (பாக்கெட் எடிஷன்) புத்தகத்தில் இவ்வாக்கியம் "கொளலென்பது குறைந்துநின்றது" என்று காணப்படுகிறது. ஆசிரியர் பரிமேலழகர் உரையில்—அள்ளிக்கொள் வென்பதற்கு அள்ளிக்கொளவென்றுவது, அள்ளிக்கொளலென்றுவது கூறுது "அள்ளிக்கொள்வது" என்றுகூறி, இது வினையாலணையும் பெயர் (தொழிற்பெயரன்று) என்பதை—"அள்ளிக்கொள்வது—அள்ளிக்கொள்ளப்படும் பொருள்" என்னும் விசேடவுரை வாக்கியத்தால் விளக்குகின்றராகலின் அவற்றிற்கேற்பக் "கொள்வதென்பது கொள்வெனக்குறைந்து நின்றது" என்று கூறவேண்டுமேயன்றி "கொளவென்பது குறைந்துநின்றது" என்றுவது "கொளலென்பது குறை

ந்துநின்றது" என்றுவது கூறுதல் பொருந்தாதாம். ஆகவே அச் சுப்புத்தகபாடமிரண்டுங் கொள்ளத்தக்கனவல்ல.

இனி, இவ்வாக்கியம் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துள்ள ஏட்டுப் பிரதிகள் பெரும்பான்மையவற்றுள் "கொள்வெனக்குறைந்துநின் றது" என்று காணப்படுகிறது. "அள்ளிக்கொள்வற்று" என்ப தற்கு "அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது." என்றெழுதி யுள்ள உரைக்கும் "அள்ளிக்கொள்வது அள்ளிக்கொள்ளப்படும் பொருள்." என்னும் விசேடவுரை வாக்கியத்திற்கும் இடையில் "கொள்வெனக்குறைந்து நின்றது." என்னும் வாக்கியங்காணப்படு தலின், முன்பின் தொடர்ச்சி நோக்க "கொள்வது என்பது கொள் வெனக் குறைந்துநின்றது" என்னும்பொருள் தானே பெறப்படும். விகாரம் வந்துள்ள இடங்களிலெல்லாம், சொல்லின் மூலநிலைமை யையேனும் விகாரப்பட்டு நின்றநிலைமையையேனும் ஒன்றைக்காட்டி ஒன்றை உய்த்துணரவைப்பது * ஆசிரியர் பரிமேலழகரது வழக்க மாம். இதனை கசஎ-ம் குறள் விசேடவுரையிலே "குன்றியக்காலென் பது குறைந்துநின்றது எனவும், கூஎ-ம் குறளின் விசேடவுரை யிலே "பிழையாததற்றென்பது குறைந்துநின்றது" எனவும், கஉசஎ-ம் குறளின் விசேடவுரையில் கொளவெனத்திரிந்து நின் றது" எனவும், கஉநஉ - ம் குறளின் விசேட வுரையில் "†வேண்டி யெனத் திரிந்து நின்றது." எனவும் கூறியிருப்பனவற்றுல் அறிய லாம்.

ஆகலே மேலேகாட்டிய எல்லாக் காரணங்களாலும் "கொள் வெனக் குறைந்துநின்றது" என்னும் ஏட்டுப்பாடமே ஆசிரியர் பரி மேலழகர் கொண்ட பாடமென்பதும், அதனுல் இதுவே கொள்ளத் தக்கதென்பதும் போதரும்.

கூஉக. கனவினுனல்காரைகோவர்கனவினுற்
காதலர்க்காணுதவர்.

---

* இடர்ப்பட்டுப்பொருள் கொள்ளவேண்டிய விடத்தின்மட்டும் இரு நிலைமையுங் காட்டுவர்.

† இவ்வடையாளமிடப்பட்டுள்ள இரண்டுவாக்கியங்களும் யான் பார்த் த ஏடுகளிலெல்லாம் இவ்வாறே காணப்படுகின்றன. இவைபோலும் பாட பேதம் பலவுள; அவை சமயம் நோக்கபொழுது காட்டப்படும்.

இதன் விசேடவுரையில் "இயற்பழித்தது பொருது புலக்கின் முளாகளின் நன்மைதோன்றக் கூறினள்." என்றச்சுப் பிரதிகளி லெல்லாங் காணப்படுகிற வாக்கியம் சில ஏடுகளில் "இயற்பழித்தது பொருது புலக்கின்முளாகளிற் பன்மை தோன்றக்கூறினள்." என்று காண்ப்படுகிறது. இக்குறளிலே தலைமகள் தோழியை ஒருமையாற் கூறுது "காணுதலர், நோவர்" எனப்பன்மைப்பாலாற் கூறியிருப்பி னும், புலந்து கூறியதாகலின் அமையுமென, வழுவமைதி கூறுவான் இவ்வாக்கியம் எழுந்ததாகலின் "இயற்பழித்ததுபொருது புலக்கின் முளாகளிற் பன்மை தோன்றக் கூறினள்." என்னும் ஏட்டுப்பாடமே பொருத்தமுடைத்தாம்.

கூஉக. பதிமருண்டுபைதலுழக்குமதிமருண்டு
மாலைபடர்தரும்போழ்து.

இதன் விசேடவுரையிற்றில் "மாலைமயங்கிவரும் போழ்தென மதிநிலைகலங்கிநோயுழக்குமென்றுரைப்பாருமூளர்." என்றொரு வாக் கியம் பழைய அச்சுப்பிரதிகளிலெல்லாங் காணப்படுகின்றது. இவ் வாக்கியத்தின்பொருள் தெளிவுற விளங்கவில்லை. இவ்வாக்கியத்துள் "போழ்தெனமதி" என்பது அவ்வாறு படிக்கும்வண்ணம் "போழ தெனமதி" என்று சில ஏடுகளிலும், "பொழுதெனமதி" என்று சில ஏடுகளிலும் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு காணப்படினும் இவ்விரண் டையும் முறையே *"போழ்தென்மதி" "பொழுதென்மதி" என்று படிக்கலாமென்பது ஏட்டுப்பழக்கமுள்ளவரறிந்த விஷயம். இவ் வாறு படிக்கவே இவ்வாக்கியம் "மாலைமயங்கி வரும்பொழுது என் மதி நிலைகலங்கி நோயுழக்கு மென்றுரைப்பாருமூளர்." என்று படிக் கப்பட்டுப் பொருட்பொருத்தமுடையதாகும்.

இனி இவ்வாக்கியம் பொருட்பொருத்தமுடையதாமாறு எங் ஙனமெனின்;— ஆசிரியர் பரிமேலழகர் இக்குறளுக்குத் தாமொரு பொருளுரைத்துப் பின்னர், 'இவ்வாறு பொருளுரைப்பாருமூளர், எனப் பிறன்கோட் கூறல் வாயிலாகப் பிறிதோருரை கூறுவான்

* இவ்விரண்டு பாடத்திற்கும் பொருள் ஒன்றுமாயினும், மூலத்தி லுள்ள போழ்தென்பதின் பிரிபதமாயிருத்தலின் "பொழுது" என்பது கண்டு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இவ்வாக்கியங்கூறுகின்றார். "பதிமருண்டு பைதலுழக்கு மதிமருண்டு, மாலைபடர்தரும்போழ்து." என்னுங் குறளினை "மாலைமருண்டுபட ர்தரும்போழ்து, மதி பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும்." என்று அந் துவயப்படுத்தின்—"மாலைமயங்கிவரும்பொழுது, (என்) மதி, நிலை கலங்கி நோயுழக்கும்." என்பது பொழிப்புரையாய்ச் செவ்வனே யமைவுபெறும். பெறவே "மாலைமயங்கி வரும்பொழுது என்மதி நிலைகலங்கி நோயுழக்கும் என்றுரைப்பாருமூளர்." என்பதுபொ ருட் பொருத்தமுடையதாமென்க. ஈண்டு, பதிமருளுதல்—நிலைக லங்குதல்.

இனி இவ்வாக்கியம் விவேகபாநு முத்திராசாலைப் பதிப்புப்புத் தகத்தின் மட்டும் "மாலைமயங்கி வரும்போழ்து என்பதி மதிநிலைகல ங்கி நோயுழக்கு மென்றுரைப்பாருமூளர்." என்று காணப்படுகிறது. இதனைப்பரிசோதித்தச்சிட்டவர்கள் இப்பாடத்தில் எந்தயங்கண்டார் களோ தெரியவில்லை. இரண்டோரேட்டில் இவ்வாறிருப்பினும் இப் பாடம் பொருத்தமுடையதன்றென்பது உற்றுநோக்குவார்க்கினிது விளங்கும்.

கூகக. பெண்ணியலாரெல்லாருங்கண்ணிற்பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

இதன் விசேடவுரையிற்றிலே "தாநோக்கியின்புற்றவாறே அவ ருநோக்கியின் புறுவரென வாசங்கித்து அவர்பாற் பொறுமையெய் துதலின் நுணுக்கமாயிற்று" என்று அச்சுப்பிரதிகளிலெல்லாங்கா ணப்படும் வாக்கியம் சிலவுகளில் "தாலோக்கியின்புற்றவாறே அவரு நோக்கி யின்புறுவரென ஆசங்கித்து அவள் அவர்பாற் பொறுமை யெய்துதலின் நுணுக்கமாயிற்று," என்று காணப்படுகிறது. தலை மகள் தலைமகனைப்பார்த்து இன்புற்றவாறே, அப்பரத்தையரும் அவ னைப்பார்த்து இன்புறுவரென ஆசங்கித்து, அத்தலைமகள் அப்பரத் தையர்பாற் பொறுமையெய்துதலின், நுணுக்கமாயிற்று எனப்பொ ருள்படுதலின், ஏட்டுப்பாடமே பொருத்தமுடைத்தாம்.

அ. கோபாலையன்.

பத்திராசிரியர் குறிப்பு.

மகா-ஸ-ஸ-ஸ்ரீ:அ. கோபால ஐயர் அவர்கள் எழுதிவரும் "திருக்குறளாராய்ச்சி" இம்முறையும் பதிப்பிக்கப்பட்டுளது. இவ்வாராய்ச்சியிலே, முன்னையவற்றினும் சிறந்தனவாகக் கருதி இவர் குறிப்பிட்டுள்ள பாடங்கள் பலவற்றில் ஆக்ஷேபங்கள் நிகழ்தலால், அவற்றை ஈண்டு விசாரிக்கலாயினேம். சில வாரங்கட்கு முன் வெளிவந்த திருக்குறட் (பாக்கெட் எடிஷன்) பதிப்பிலே:—

ககஅஎ. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

என்னுங் குறளின் விசேடவுரையில், "கொளல் என்பது குறைந்து நின்றது" என்றபாடம் பொருந்தாதென இவரால் மறுக்கப்பட்டது. இப்பாடம்பற்றி இவர் எழுதுவதுவருமாறு:—"ஆசிரியர் பரிமேலழகர் "அள்ளிக்கொள்வற்று" என்பதற்கு 'அள்ளிக்கொளல்' என்றுகூறாது அள்ளிக்கொள்வது என்றுகூறி, இது வினையாலணையும்பெயர் (தொழிற்பெயரன்று) என்பதை "அள்ளிக்கொள்வது - அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள்" என விசேடவுரைவாக்கியத்தால் விளக்குகின்றாராகலின், அதற்கேற்பக் கொள்வதென்பது குறைந்து நின்றது எனக்கூறல்வேண்டுமேயன்றி "கொளல் என்பது குறைந்து நின்றது" எனக்கூறல் பொருந்தாது" என்பதே.

இக்கூற்றினின்று, ஐயரவர்கள், "கொளல் என்பது குறைந்து நின்றது" என்ற பாடத்திற்கு உண்மைப்பொருள் ஒன்றுநிற்க, வேறு பொருள் கொண்டாரென்பது வெளியாகிறது. "அள்ளிக்கொள்வற்று" என்பதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய பதவுரைவிசேடவுரைகளை நோக்க, அள்ளிக்கொள்வது என்பதே குறைந்துநின்றதென அவ்வுரையாளர் கருதுகின்றார் என்பது யாவர்க்கும் எளிதிற் புலப்படும். அங்ஙனம் புலப்படக்கூடிய கருத்தைத்தான், "கொளல் என்பது

குறைந்து நின்றது" என விசேடவுரையிற் பரிமேலழகர் குறிப்பிட்ட தாகுமென்க. கொளல் என்னுந் தொழிற்பெயர் குறைந்துநின்றதென்பதன்றே, அவ்வாக்கியப்பொருளினின், அன்று; பொருணோக்கம்பற்றி உரையாசிரியர் அவ்வாக்கிய மெழுதலின், அதற்கு—கொள் என்னும் முதனிலையடியாகப்பிறந்த விணைவிகற்பங் குறைந்துநின்றதென்பதே கருத்தாம் எனவுணர்க. எனவே, அவ்விணைவிகற்பமாவது "கொள்வது" என்னும் விணைப்பெயர் என்று மூன்பின்தொடர்ச்சிநோக்கிக் கொள்ளப்படும். பரிமேலழகர் மூலங்களில்வரும் விணை முற்று விணைப்பெயர் விணையெச்சமுதலியவற்றுக்கு விசேடமுரைக்குமிடங்களிலே, அவ்விணைவிகற்பங்களே உள்ளபடி யெடுத்துரையாது, அவற்றுக்குத் தொழிற்பெயரைக்காட்டி யெழுதிச்செல்லும் வழக்குடையர் என்பது அவருரையை நீளநோக்குவார்க்கு நன்கு வெளியாகும். இவ்வழக்கை, "இறைமை நமக்கொழிய" (கூஉக) என்னுங் குறளில், "உள்ள எனக் காரணம் காரியத்திற்காயிற்று" எனற் பாலதை, உள்ளுதலெனத் தொழிற்பெயராற்காட்டி, அதற்கேற்ப "உள்ளுதலென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காய ஆகுபெயர்" எனவுரைத்தும், "உழந்துழந்து" என்னுங் குறளின் விசேடவுரையிலே 'அறுகென இடத்துநிகழ் பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேலேற்றப்பட்டது" எனற்பாலதை, "அறுதல்" எனத் தொழிற்பெயராற் காட்டியுரைத்தும் இங்ஙனமே எண்ணிறந்த இடங்களில் எழுதிச்செல்லுதல் நோக்கிக்கொள்க. இம்முறையே ஈண்டும், "கொளல் என்பது குறைந்து நின்றது" என்பதற்கு—"புல்லிக்கிடந்தேன்" என்ற குறளில்வரும் சொற்களிலே, கொள் என்பதனடியாகப்பிறந்த விணை யாது, அது (கொள்வது என்றபடி) குறைந்து நின்றது—எனப் பொருணோக்கம்பற்றி உரைகொள்ள வேண்டுமேயன்றி, சொன்னோக்கம்பற்றி, கொளல் என்னுந் தொழிற்பெயர் குறைந்துநின்றதெனக்கருதிக் குற்றங்கூறல் பெருங்குற்றமாமென்க.

இனி, "கொள்வதென்பது குறைந்துநின்றது" எனப்பரிமேலழகர் விளங்க வெழுதியிருப்பின், ஆராய்ச்சியே நிகழ்தற்கிடமின்றாகும். அவ்வாறு ஒருபிரதியினும் காணப்படாமை "திருக்குறளாராய்ச்சிக்கார"ரும் நன்கறிந்தது. இங்ஙனம் உரையாளர் விளங்கவெழு

தாமற் சென்றது, மாணுக்கர் முன்பின்தொடர்ச்சிநோக்கி உய்த் துணர்தற்கே என இவர்கருதியது பொருந்தியதேயாம். ஆயின், அங்ஙனம் உய்த்துணரவைத்த உரையாளரெழுத்து— "கோள்வ்' எனக் குறைந்து நின்றது' எனத்தாம் அருமையாகக்கண்ட பாடமே என்பது இவர்கூற்று. இப்பாடப் பொருத்தத்தைச் சிறிது விசாரிப் போம். தாம்கண்ட ஏட்டுப்பிரதிகளில், "கொள்வெனக்குறைந்து நின்றது' என்று காணப்படுகிறது."—என, கொள் என்பதிலுள்ள ளகரம் புள்ளியிட்டஃலயோடு—பிரதிகளிலுள்ளதாகக் கூறுகின்றார். பழைய ஏட்டுப்பிரதிகளில் புள்ளியிட்டுக்காட்டும் முறையை யாம் கண்டதில்லை; "கொளவென" என்று புள்ளியின்றித்தான் இவர் பார்த்த ஏடுகளில் உள்ளன. இவர்கூற்று உண்மையேயாயினும், பரிமேல ழகர் நடைமுறையைநோக்க, இவர்பாடம் பொருத்தமற்றதாம்; என் னை? பரிமேலழகர் விகாரப்பட்ட சொற்றொடர்களை விளக்குமிடங்க ளிலெல்லாம், அவற்றின் இயற்கைநிலையைக் குறிப்பிட்டு, "பிழை யாததற்றென்பது குறைந்துநின்ற" தென்றாற்போலவேனும், இயற் கைநிலை விகாரநிலை இரண்டையுங் குறிப்பிட்டு "கலந்ததற்றென்பது கலந்தற்றென விகாரமாயிற்று" என்றாற்போலவேனும் எழுதிச்செல் வதல்லது, விகாரநிலைமட்டிற் காட்டியொழியார். ஒருகால் உய்த்து ணருமாறுகாட்டினரெனினும், ஈண்டு "கொள்வற்றெனக் குறைந்து நின்ற" தெனவே எழுதுவர். அங்ஙனமின்றி, விகுதிநீக்கிப் பகுதி இடைநிலைகள் மட்டுமுள்ள குறைச்சொற்களைக்காட்டி, "கலந்த்" "பிழையாத்" "கொள்வ்" இவை குறைந்து நின்றன" என்றெழு திச் செல்லுதல் பரிமேலழகர் கொண்டமுறையன்றென உணர்க. இவற்றால், ஐயரவர்கள் காட்டிய "கொள்வ்" என்னும் பாடம் சிறி தும் பொருந்தாமை தெளிவாம். ஆகவே, "கொள்வதென்பது குறைந்து நின்றது என்பதை உய்த்துணரும் வகையாற் பரிமே லழகர் அமைத்தவாக்கியம்—"கொளல் என்பது குறைந்துநின்றது" என்பதேயன்றிப் பிறிதில்லை என்பது பெறப்படும்.

உகூக. நனிவிரு னல்காரை நோவர் கனிவிரும்
காதலர்க் காணு தவர்.

இக்குறளின் விசேடவுரையிலே, "இயற்பழித்தது பொருது புலக்கின்றூளாகலின், நன்மை தோன்றக்கூறினள்" என்ற வாக்கியத்

துள்ள "நன்மை" என்பது 'பன்மை' எனக் காணப்படுகின்றதென் றும், அதுவே பொருந்துவதென் றும் எழுகினர். தோழியைப்பன்மை யாற் கூறியவழுவை அமைத்தற்கே மேற்குறித்தவாக்கியம் எழுந்த தென்று இவர் துணிந்ததற்கும், "நன்மைதோன்றக்கூறினள்" என்ற பாடம் பொருந்தாதென்றதற்கும் பரிமேலழகர் கூற்றினின்று இவர் கண்ட சிறந்த ஆதாரங்களின்னவென்பது விளங்கவில்லை. 'பன்மை' என்பதே பாடமாயின் "பன்மையாற் கூறினர்" எனவே அமையும். (நூறுசு-ம் குறளின் விசேடவுரையிலும் 'அவர்வயின்விதும்பல்' என் னும் அதிகாரத்துக்கு விசேடங்கூறுமிடத்தும் பிறவிடங்களினும் "பன்மையாற் கூறினர்" என்றே எழுதல் காண்க.) அங்ஙனமன்றி, "தோன்றக்கூறினர்" என்ற சொல்வருதலின், அஃது ஒரு பொருட் பேற்றையே விளக்கத்தக்கதாகும். (சுஉஉ-ம் குறள் விசேடவுரை முதலிய பல்லிடங்களினுங் கண்டுகொள்க.) தலைவன் தன்பாற்றவறி ழைத்தனனையினும், தோழி அதனை யெடுத்துரைக்கப்பொறாது தலை மகள் புலந்து, தன்காதலர் கனவின்கண் ஆற்றி நல்குகின்றூர் எனத் தலைவனுக்கு நன்மைகற்பித்தலை விளக்குதல் கருத்தாகலின், "நன் மை" என்றபாடம் குற்றமுடையதன்றென உணர்க.

இனி, யாங்கண்ட வேறு பிரதியொன்றில் "இயற்பழித்தது பொ றுத்த புலக்கின்றூளாகலின் அயன்மைதோன்றக் கூறினள்" எனக் காணப்படுகின்றது. தன்னெடு வேற்றுமையில்லாத தோழியைக் "காணுதவர், "நோவர்" எனப் பிறள்போற் புலந்துகூறுகின்றூளாக லின், "அயன்மைதோன்றக் கூறினள்" என்றபாடமே பரிமேலழ கர் கொண்டதென்பது துணியப்படும். அடுத்துவரும் திருக்குறளி னும் இதனேடொத்த கருத்து வெளிப்படுதலைப் பரிமேலழகர் உரைநோக்கியுணர்க.

கஉஉ. பதிமருண்டு பைதலுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

இதன் விசேடவுரையிற்றிற் பிறன்கோட் கூறலாகப் பரிமேலழ கர் காட்டியுள்ள "மாலையயங்கிவரும்போழ்து என்பதி மதிநீலைகலங்கி நோயுழக்கு மென்றுரைப்பாருமுளர்" என்னும் உரைப்பாடத்தில், ஒருயமுமில்லையென்று ஒதுக்கினர்! "மாலைவரும்பொழுது என்மதி

நிலைகலங்கிநோயுழக்கும்" என்ற வேறுபாடத்தில், இவர் கண்டுகொண்ட பொருணயமின்னதென்று தெரிந்திலது. பொழிப்புரை, செவ்வனே அமைந்த நயம்போலும்! பரிமேலழகர் மதிமருண்டு என்பதை மாலையுடன் சேர்த்துப் பொருணயம்படக்கூறி, "மருண்டு மாலைபடர்தரும்போழ்து, பதி மதிமருண்டு பைதலுழக்கும்" என, மதியை வேறிடத்தியைத்த பிறர்கருத்தையுங் காட்டினர். இவ்வாறே அவ்வுரையாளர், தம்மூரையின்வேறுகப் பிறர் கூறும் சிறுவேற்றுமைகளையும் எழுதிச்செல்வதைப் பல்லிடங்களினுங் காணலாம். இங்ஙனம் நிற்க, "மதியுமடந்தை முகனும்" என்றகுறளில், மீன்கள் ஓரிடத்து நில்லாதியங்குதல்பற்றிப், பதியிற்கலங்கிய என்பதற்கு, நிலையிற்கலங்கித் திரியாநின்றன என்று தாற்பரியமாகப் பரிமேலழகர் எழுதியபொருளே, ஈண்டுப் பதிமருண்டு என்பதற்கும் கொள்ள வேண்டுமென நியமித்தற்கு, பரிமேலழகரேனும் அவர்குறித்த வேற்றுரைகாரரேனும் திருக்குறளாராய்ச்சிக்காரருக்குத் தனித்துபதேசித்ததுண்டுபோலும்! அங்ஙனமாயின் பிறன்கோள்கூறும் இடங்கட்கெல்லாம் இவரிடமே நயங்கேட்டுத் தமிழறிஞர் மகிழக்கடவர்!

பத்திராசிரியர்.

காவைவேலன் கோவை.

(முற்றெடர்ச்சி.)

பாங்கியையமுற்றோற்தல்.

பாங்கியையமுற்றோர்தலாவது தலைவியின் மாட்டுத்தோன்றிய மேனியின்மெலிவைப் பாங்கிநோக்கி இப்போது இஃது எய்தியவாறென்னை என்று பலவாறு சந்தேகமுற்று ஆராய்ந்தறிதல்.

செய்யுள்.

கக. ஆடுஞ் சுனைகுடைந் தோவண்ட லாடி யயர்ந்திளைத்தோ
கூடும் புதுமலர் கொய்தோ வயற்கரைக் கோடுமன்னப்
பேடும் பயிலுங் கரவையில் வேலன் பெருஞ்சிலம்பிற்
கோடும் புருவச் சிலைமான்பொன் மேனி குழைந்ததுவே.

புருவச்சிலைமான் பொன்மேனி தழைந்தது,

சுனைகுடைந்தோ? வண்டலாடி அயர்ந்திளைத்தோ? புதுமலர் கொய்தோ? எதனலாயிற்று? எனமுடிக்க. சுனை - வாவி. குடைதல் - முழுகல். வண்டல்-... வயற்கரை - வயலருகு கோடு - சங்கு. அன்னப்பேடு - அன்னப்பேடை. கோடும் - வளைந்த. புருவச்சிலை மான் - புருவமாகிய வில்லினையுடைய பெண். பொன் - அழகு. குழைதல் - மெலிதல்.

மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பீழையாது
பல்வேறு கவர்பொருட் சொல்லிநாடல்.

மெய்யினும் - மெய்ப்பொருளானும். பொய்யினும் - பொய்ப் பொருளானும். வழிநிலை - குற்றேவல். கவர்பொருள் - மெய்யும் பொய்யும் விரவுவதாகவும், பிறவாறாகவும் கூறும்பொருள். நாடல் - ஆராய்தல்.

செய்யுள்.

கஉ. இன்றொன் றதிசயங் கண்டோய் வெளுப்பு மிதழ்செம்மையும்
ஒன்றொன்று மாற்றிக் கொளச்செய்த தேயைசந் தோடுதென்றற்
கன்றொன்று சோலைக் கரவையில் வேலன் கனகிரிமேற்
குன்றொன்று வார்முலை நீர்நீர் படிந்த குளிர்சுனையே.

குளிர்சுனை மாற்றிக்கொளச் செய்தது என முடிக்க. இன்று ஒன்று அதிசயம் - இன்றைக்கு ஓரதிசயம் (கண்டாம். அஃது யாதெனின்.) கண்தோய் வெளுப்பும், இதழ்செம்மையும் ஒன்று ஒன்று மாற்றிக்கொளசெய்தது - கண்ணைத் தன்பாற்பொருந்திய வெளுப்பும், இதழானது தனது செம்மையுமாக இரண்டும் இரண்டையும் ஒன்றற்கொன்று மாற்றிக்கொள்ளும்படி செய்தது. கண்சிவந்தது

எனவும், இதழ்வெளுத்தது எனவும் கொள்க. தென்றற்கன்று-இளந் தென்றல். வார்முலை - வில்.

பெயர் வினுதல்.

இருவருமுள்வழிச்சென்று ஏதிலன் போலகின்று அவர்களை நோக்கி நும்பதியாது என வினவிய தலைமகன் அவ்வினாவிற்கு விடை பெறாஅய்ப் பின்னர்ச்சிறிதே உறவுதோன்றநின்று நும்பெயர் கூறுமின் என அவர்பெயர் வினாவினிற்றல்.

செய்யுள்.

கூ. முத்தம் பொதியும் பவளந் திறந்து முறையினும்பேர்
தத்தம் பயின்மொழி யாற்சொல்லுஞ் சால்வழிச சூல்பெருரும்
நத்தம் பயிலுங் காவையில் வேலனன் னுட்டிலுங்கள்
சித்தம் பயில்பதி சொல்லா திருக்குந் தெரிவையரே.

தெரிவையரே! நும் பெயர் சொல்லும் எனமுடிக்க. முத்தம் பொதியும் பவளந்திறந்து என்பது உருவகவுயர்வு நவிற்சியணி. வாயைத்திறந்து எனப் பொருள்படும். முத்தம்என்றது பற்களை. பவளம் என்றது வாயினை. தத்தம் பயில்மொழி - பாலினை ஒத்த சொல். சூல்பெருரும் நத்தம் - கருமுதிர்ந்தசங்கு. சித்தம்பயில்பதி-மனம்பயின்ற ஊர்.

எண்ணநீதெளிதல்.

பதிவினுதல் முதலிய பலவகை வினாக்களையுங்கேட்ட பாங்கி தடுமுறச்சூழ்ந்து இத்தலைவருடைய மனக்கருத்து இதுவே என்று தெளிதல்.

செய்யுள்.

கசு. எடுத்தார் வினுமுத னும்பதி யேதென் றிதனைவிட்டுத்
தொடுத்தார் வினுமுகம் பற்பல வாதலி னுற்றுணையே
அடுத்தாரை வாழ்விக்கும் வேலன் கரவை யணிவரைமேல்
வடுத்தாரை நோக்கி பொருட்டென்று காணு மனத்தினுக்கே.

முதல் நும் பதி ஏது என்று வினை எடுத்தார் எனவும், இதனை விட்டுப் பற்பல வினை முகந் தொடுத்தார் எனவும் இயையும். முகம்-

வாய். வடு - மாம்பிஞ்சு. நோக்கி - கண்ணுடையவள். (இத்தலைவர் இங்ஙனம் விளைவித்திரியும் கருத்தெல்லாம்) மனத்தினுக்கு வடுத்தாரை நோக்கி பொருட்டு என்று காணும். காணும் - தோன்றும்.

கெடுதி வினுதல்.

கெடுதி வினுதலாவது தலைவன் தான் பெற்றிருந்து இழந்து போனயாதை, புலி, கரை, நெஞ்சு முதலியவற்றுள்ளே ஒன்றினை வினவுதல். புகுந்தது என்னும் பொருளைப் புகுதி என்பது விளக்கினும் போலகெடுத்தது என்னும் பொருளைக்கெடுதி என்பது ஈண்டு விளக்கி நின்றது. கெடுத்தல் - இழத்தல். சந்திரனை இழந்த உரோகிணியை "மதியங் கெடுத்த வயமீன்" என்று சீவகசிந்தாமணிகாரரும் கூறுவர். இங்கே கெடுதி என்றது கரைமாதை. கெடுதி என்பது இங்கே வினையடியாகப் பிறந்த ஒரு பெயர்.

செய்யுள்.

கலி. எழுமுகி றம்மி லிரண்டெனப் பூசுரற் கென்றுந் தெண்ணீர்
விழுமிய பொன்பொழி வேலன் கரவையில் வெற்பிலென்னே
வுழுகரு மேனிசெந் நீர்பாய்ந் துதிரம் பொழியிறநிச்
செழுமுகில் போலொரு மான்வந்த தோவித்தினைப்புனத்தே.

எழுமுகிறம்மி லிரண்டெனப் பொழி வேலன் என இயையும். தம்மில் இரண்டு என - எழுவகை முகில் களுள்ளே சம்வர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம் என்னும் இருமுகில்களையும் போல் என்க. பொன் பொழிதற்குப் புட்கலாவர்த்தமும், அப்போது பொழியுந் தண்ணீர்க்கு சம்வர்த்தமும் உவமானம். சம்வர்த்தம் - வெகு நீர்சொரியும் மேகம். புட்கலாவர்த்தம் - வெகு பொன்சொரியும் மேகம். இதனுற் கரவைவேலனுடைய சொர்ணதானத்தின் பெருக்கம் உரைக்கப்பட்டது.

என்வ உழு கரு மேனி - எனது பாணந்தைத்த கரிய சரீரம். செந்நீர் - இரத்தம். உதிரம் பொழி இறுதி செழுமுகில் - உதிரோற்காரி. உதிரோற்காரி என்பது உதிரத்தினைக் கால்வது எனப் பொருள்படும். உதிரம் - இரத்தம். உற்காரி - கக்குவது.

தலைவனவ்வகை வினுதல்.

தலைவன் அவ்வகை வினுதலாவது முன்னரே வினுவியது போலப் பின்னும் கெடுதி வினுவுதல்.

செய்யுள்.

கசு. திருமா னிரண்டனை யீருங்க ளஞ்சனச் செவ்வரிக்கண்
பொருமான வாளியி லெய்தேன் வனத்திற் புரியுங்கள்ளந்
தருமானை யெய்த கரவையில் வேலன் றடஞ்சிலம்பில்
ஒருமான் கலைவந்த துண்டாயிற் சொல்லு முரைபயின்றே.

திருமானிரண்டனையீர் என்றது பாங்கியுந் தலைவியும் பகர்ந்து மற்றியை யாங்ஙனமிருந்துழிச் சென்று வினுவுகின்றுளென்னுங் கருத்தினால் அவ்விருவரையும் விளித்துக் கூறியது என்க. திருமான் - இலக்குமி. இரண்டு இலக்குமிகள் போலுள்ளீர் என்க. அஞ்சனம் - மை. கண் பொருமும் மானவாளி என்பது விபரீதவுவமை. மானம் - பெருமை. வாளி - அம்பு. கள்ளம் தரும் மான் என்றது மாரீசனாகிய மானை.

ஒளிந்தன வினுதல்.

தலைவன் ஊரும், பேரும், கெடுதியும், பிறவும் வினுவியபின் அவையல்லாதனவாகிய சில வினுவி நிற்றல். அவையல்லாதனவற்றுள்ளே, பேசாதிருக்கும் வகையையே ஈண்டு வினுவுகின்றுன்.

செய்யுள்.

கஎ. மாசால மோமணி வாய்நோகு மோதும் மரபியலின்
ஆசார மோவிர கத்தடை வோதிரை யாடை சுற்றுந்
தேசாதிபர் மெச்சும் வேலன் கரவைச் சிலம்பனீயீர்
பேசா திருக்கும் வகையின்ன வாறென்று பேசிடுமே.

மாசாலம் - மகாமாயம். ஆசாரம் - வழக்கம். விரதத்து அடைவு - விரதமுறை. திரையாடை - கடலாடை. தேசாதிபர் - அரசர். இன்னவாறு - இன்ன காரணம். சிலம்பனீயீர்! பேசிடும் என முடிக்க.

எதிர்மொழி கொடுத்தல்.

தலைமகன் ஒருமான்கலை வந்ததுண்டோ? என்று வினுவிய வினுக்குப் பாங்கி மறுமொழி கூறல். எதிர்மொழி - மறுமொழி.

செய்யுள்.

கஅ. பொற்கலை மாதவன் சேயனை யாயருள் பொங்குமுக
விற்கலை மாமதி வேலன் கரவையில் வெற்பகத்தே
நற்கலை யாயு முனிவோர் புரத்து நடுத்தருவின்
வற்கலை யன்றி யிவண்கண்டி லோமொரு மான்கலையே.

பொற்கலைமாதவன்சேய் - மன்மதன். பொற்கலை - பீதாம்பரம். மாதவன் - நாராயணமூர்த்தி. சேய் - புத்திரன். முகவிற்கலைமாமதி - முகமாகிய பூர்ணசந்திரன். விற்கலைமா என்பது இடைப்பிறவரல். வில் - ஒளி. கலை - கூறு. மா - பெருமை. நற்கலை - வேதாகமங்கள். புரம் - நகரம். தரு - மரம். வற்கலை - மரவுரி. மான்கலை - ஆண் மான். வற்கலையன்றி மான்கலை கண்டிலம் என்பது ஒருவகைப் பிரேளிகை.

இறைவனை நுதல்.

இவ்வாறு மறுமொழி கூறக்கேட்ட தலைவன்நிறிதே மனஞ் சோர்ந்து அப்பாற் சென்றுஞைகத் தலைவியைப்பாங்கி முன்னிலையாக்கித் தலைவன் செயலை எடுத்துக்கூறி அவனை அசதியாடல். அசதியாடல் - மிகச்சிறுத்துரைத்தல்.

செய்யுள்.

கக. தேடிய கீர்த்திக் கரவையில் வேலன் திலம்பிற்குழை
சாடிய வேல்விழி மானே மதியைத் தலைவன் செங்கை
கூடிய மாந்தளிர் ரம்புபட் டோடிக் குலைத்துவெரீஇ
ஓடிய மான்புகுந் தன்றே குரங்கியென் றேறுவதே.

வேல்விழிமானே! மதியைக்குரங்கி என்று ஒதுவது தலைவன் செங்கையம்பு பட்டோடிக் குலைந்துவெரீஇ ஓடிய மான்புகுந்தன்றே! என முடிக்க. இது தற்குறிப்பேற்றம் என்னும் அலங்காரம். கீர்த்தி - மிகுபுகழ். குழை - காது. விழிமான் - கண்களையுடைய பெண். மதி - சந்திரன். வெரீஇ - பயந்து. அன்றே! என்பது பிரித்தியை உணர்த்தும் ஓரிடைச்சொல். குரங்கி-குரங்கமுடையவன்; சந்திரன். குரங்கம் - மான், மான்களங்கம்.

மதியினவரவர் மனக்கருத்துணர்தல்.

தலைவன், தலைவி என்னும் இருவரும் தத்தம்சிந்தையிற் கருதியிருக்குஞ் செயலைப்பாங்கி தன்புத்தியினாலே நிச்சயித்துணர்தல். கருத்து - கருதப்பட்டது.

செய்யுள்.

உ0. திருவள ராகன் காவையில் வேலன் திலம்பகத்தில்
இருவரு மோருயிர் கூடிரண் டென்ப இவர் விழித்தேன்
உருவளர் வேளை யான்விழிப போதினுடன் கலந்து
மருவுத லாலவர் தங்கண்க ளேசொல்லும் வாயின்றியே.

அவர்தங்கண்களே வாயின்றி இருவரும் ஒருயிர்கூடி இரண்டு என்பது சொல்லும் எனமுடிக்க. திருவளராகன் - இலக்குமிதங்கும் மார்புடையவன். கூடு - உடம்பு. தேன் - வண்டு. கண்கள் வாயின்றிச் சொல்லும் என்பது சமாதி என்னும் குணவலங்காரம்.

இறையோனிறைவிதன்மையியம்பல்.

இறையோனிறைவிதன்மை யியம்பலாவது பாங்கி அறியாள் போன்று வினைய வழித்தலைவன் தன்னை வருத்திய தலைவியின் தன்மையைப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

செய்யுள்.

உக. சுந்தர மாரன் காவையில் வேலன் சுரும்பனையாய்
அந்தர நீன்முகில் கூன்மதி யார மணிந்தசங்கம்
மந்தர நேரிடை வார்குழல் வாணுதல் வாய்ந்தமணிக்
கந்தர மாமுலை யாமென தாவியின் கண்மணிக்கே.

மாரன் - மன்மதன். சுரும்பனையாய் என்றது பாங்கியை. கண்மணிக்கு அந்தரம் இடை எனவும் முகில் குழல் எனவும், மதி நுதல் எனவும் சங்கம் கந்தரம் எனவும் மந்தரம் முலை எனவும் முடிக்க. அந்தரம் - ஆகாயம். மதி - சந்திரன். ஆரம் - முத்து. கந்தரம் - கழுத்து.

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

ஒ

சோதிடகணிதம்.

(முற்றேடர்ச்சி.)

புத வாக்கியபலன்கள்.

—:(o):—

எண்.	மந்தசா		மகரசா		கடகசா		
1	19	19	63	62	141	141	
2	38	19	125	62	279	138	
3	55	17	187	62	409	130	
4	72	17	248	61	532	123	
5	88	16	308	60	646	114	
6	103	15	367	59	752	106	
7	116	13	425	58	846	94	
8	129	13	483	58	931	85	
9	141	12	540	57	1006	75	
10	151	10	595	55	1070	64	
11	161	10	650	55	1125	55	
12	170	9	703	53	1171	46	
13	178	8	754	51	1207	36	
14	185	7	805	51	1237	30	
15	191	6	853	48	1258	21	
16	196	5	900	47	1273	15	
17	201	5	945	45	1280	8	
18	205	4	988	43	1284	3	
19	208	3	1029	41	1280	4	வக்கிரம்.
20	210	2	1018	39	1272	8	
21	212	2	1104	36	1259	13	
22	214	2	1137	33	1242	17	
23	214	...	1168	31	1221	21	
24	215	1	1197	29	1197	24	

குருசுத்தஷ்புடம்.

மேலே செவ்வாய்க்கு செய்ததுபோலவே இதற்கும் 4-சம்ஸ்காரங்களுஞ் செய்யவேண்டியது. மத்தியஸ்புடம் வரையில்மேலே அட்டவணையிற்கொடுபட்டிருக்கும் எண்ணைக்கொண்டு செய்து குருவம் கூட்டி அதற்குமேல் சம்ஸ்காரங்கள் செய்யவும்.

குருவாக்கிய பலன்கள்.

நிர்.	மந்தசா.		மகரசா.		கடகசர.		
1	20	20	36	36	56	56	
2	40	20	74	38	111	55	
3	60	20	111	37	165	54	
4	81	21	147	36	216	51	
5	101	20	183	36	266	50	
6	121	20	217	34	312	46	
7	141	20	252	35	357	45	
8	161	20	284	32	398	41	
9	180	19	316	32	437	39	
10	199	19	348	32	472	35	
11	217	18	378	30	504	32	
12	234	17	407	29	533	29	
13	250	16	435	28	558	25	
14	266	16	462	27	581	23	
15	280	14	487	25	600	19	
16	293	13	511	24	615	15	
17	305	12	533	23	628	13	
18	315	10	554	21	638	10	
19	324	9	573	19	645	7	
20	331	7	589	16	648	3	
21	337	6	604	15	649	1	
22	342	5	617	13	647	2	வக்கிரம்
23	343	1	628	11	644	3	
24	344	1	637	9	637	7	

	ர	ம	வி
இதன்படி நவக்கோள்கண்டம் 147130-க்கு குருமத் தியஸ்புடம் தருவம்உள்பட இராசி	5.	13.	33
முதல் சம்ஸ்காரஞ் செய்தபலன்	5.	14.	27
இரண்டாஞ் சமஸ்காரஞ் செய்தபலன்	5.	19.	15
மூன்றாஞ் சம்ஸ்காரஞ் செய்தபலன்	5.	14.	33
குருசுத்தஸ்புடம்	5.	24.	11

சுக்கிரஸ்புடம் செய்ய.

மேலே அட்டவணையிற் கொடுத்தபடி சுக்கிரமத்தியஸ்புடம் செய்துகொண்டு புதனுக்குச் செய்த சமஸ்காரங்களைச்செய்ய சுக்கிர சுத்தஸ்புடம் ஆகும்.

வாக்கிய பலன்கள்.

எண்.	மந்தசா		மகரசா		கடகசா		
1	11	11	95	95	616	616	
2	21	10	190	95	1106	550	
3	30	9	285	95	1618	452	
4	38	8	380	95	1967	349	
5	46	8	473	93	2230	63	
6	53	7	567	94	2421	191	
7	59	6	660	93	2561	140	
8	64	5	753	93	2657	96	
9	69	5	845	92	2717	60	
10	73	4	937	92	2752	35	
11	76	3	1028	91	2767	15	
12	79	3	1119	91	2762	15	வக்கிராரம்பம்
13	81	2	1209	90	2747	15	
14	82	1	1297	88	2720	27	
15	83	1	1386	89	2684	36	
16	84	1	1474	88	2641	43	
17	85	1	1559	85	2591	90	
18	85	...	1645	86	2535	56	
19	85	...	1729	84	2475	60	
20	86	1	1811	82	2413	62	
21	86	...	1894	83	2347	66	
22	86	...	1974	80	2276	71	
23	86	...	2052	78	2204	72	
24	86	...	2129	77	2129	75	

	ர	ம	1
முன் நவக்கோள்கண்டம் 147 130-க்கு			
சுக்கிரமத்தியஸ்புடம் இராசி	3	17	27
அர்த்தசீக்கிரம் அல்லது 1 சம்ஸ்காரம்	9	29	15
பூர்ணமந்தம் அல்லது உ-ம் ஸம்ஸ்காரம்	9	23	34
சுக்கிரசுத்தஸ்புடம் இராசி	10	9	37

சநிசுத்தஸ்புடம் செய்ய.

மேலே அட்டவணையிற் கொடுத்தபடி சநிக்கு மத்தியஸ்புடம் செய்துகொண்டு செவ்வாயைப்போல் நான்கு சம்ஸ்காரங்களுஞ் செய்ய சுத்தஸ்புடமாகும்.

வாக்கிய பலன்கள்.

ஏண்.	மந்தசா		மகரசா		கடகசா		
1	26	26	22	22	28	28	
2	57	31	45	23	56	28	
3	82	25	65	20	83	27	
4	112	30	88	23	109	26	
5	142	30	109	21	134	25	
6	172	30	129	20	157	23	
7	205	33	148	19	180	23	
8	236	31	167	19	201	21	
9	268	32	185	18	221	20	
10	299	31	202	17	239	18	
11	330	31	218	16	257	18	
12	360	30	234	16	271	14	
13	389	29	249	15	285	14	
14	416	27	262	13	298	13	
15	442	26	276	14	309	11	
16	464	22	287	11	318	9	
17	487	23	298	11	326	8	
18	506	19	309	11	333	7	
19	522	16	317	8	338	5	
20	536	14	324	7	341	3	
21	547	11	331	7	344	3	
22	555	8	335	4	345	1	
23	559	4	340	5	344	1	வக்கிரம்
24	561	2	343	3	343	1	

நவக்கோள்கண்டம் 147 130க்கு

	R	°	1
சனிமத்தியஸ்புடம்	0	2	20
அர்த்தமந்தம் அல்லது 1 சமஸ்காரம்	11	28	48
அர்த்த சீக்கிரம்	11	26	16
பூர்ணமந்தம்	11	24	40
சனிசுத்தஸ்புடம்	11	19	47

இனி, இராகு சுத்தஸ்புடஞ்செய்ய மத்தியஸ் புடஞ்செய்துகொண்டு 12 இராசியிற் கழித்துவ ரும் மிச்சமே சுத்தஸ்புடமாகும். இதன்படி ராகுக்கு ஆயிற்று 1 10 34

கேதுக்கு இராகு சுத்தஸ்புடத்தில் 6 இராசிகூட்டிவருவது கேது சுத்தஸ்புடமாகும். இதன்படி சுத்தஸ்புடம் 7 10 34

(இன்னும் வரும்.)

இலக்கணவிளக்க பரம்பரை,

சோமசுந்தரதேசிகன்.

கம்போடியா பருத்தி.*

இவ்வுலகின்கண் மனிதர்களுக்கு ஊணுக்குப்பின் உடைமுக்கிய மாதலாலும், மிக்க உஷ்ணப்பிரதேசமான இந்தியாவில் நம் வறுமையையும், பருத்திநூலினாலாக்கப்படும் ஆடைகளின் விலைசரசத்தையும் உத்தேசித்து இந்தியர்கள் வெகுவாய்ப் பருத்தியாடைகளையே உபயோகித்து வருவதாலும், உணவுப்பொருள்களுக்குப்பின் விசேஷித்துப்பருத்தி பயிரிடுவதைப்பற்றியும், பருத்தியாடைகளை யுண்டாக்குவதற்கான கைத்தொழிலைப் பற்றியும் நமக்கு எவ்வளவு சிரத்தையும் கவனமும் இருக்கவேண்டுமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். ஆகையால் இனி இந்தியாவில் விசேஷப் பிரதான்யமடைந்து தேசசேமத்தையும் செல்வத்தையும் வெகுவாய் அபிவிருத்தி செய்யப்போகிறதென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறதும், உலகத்திற் பேர் போன பருத்தியினங்களுள் ஒன்றுமான 'கம்போடியா பருத்தி' யைப்பற்றிச் சில விஷயங்கள் கூறுவேன்:—

உலகத்தில் பருத்தி விசேஷமாய் விளையும் நாடுகள் இந்தியா, அமெரிக்காவில் ஐக்கியமாகாணங்கள், ஈஜிப்ட்தேசம், இந்துசீனதீபகற்பமுமாவன. அமெரிக்கா, ஈஜிப்ட் முதலிய நாடுகளில் பருத்தி விளைச்சற்குறைவினால் 'தற்போது வியாபாரவுலகம்' பருத்திக்கு இந்தியாவையே எதிர்பார்க்கிறது. வெகுமட்டமான பருத்திக்கும் நல்ல விலைகொடுத்து வாங்குகிறார்களாம்.

கல்கத்தாவிற்கூடிய இரண்டாவது இந்தியக் கைத்தொழிற்சங்கத்தை ஸ்தாபனைவகித்த 'சர்விடில்தாஸ் தாமோதர் தியாகர்ஜி' பின் வருமாறு சொன்னார்:—"இந்தியாவில் பஞ்சாலை வைத்திருக்கிறவர்கள் மட்டிலுஞ் துணிகள்தான் நெய்யக்கூடியதாயிருக்கிறது. இதற்கு தற்காலத்தில் இந்தியாவில் உண்டாக்கப்படும் மட்டமான பருத்திதான் காரணம். உயர்ந்ததரப்பருத்தியுண்டாக்கும் வரையில் இந்தியாவில் நெய்யப்படும் துணியின் தன்மையை விருத்தி செய்யநினைப்பது வீண். உயர்ந்ததரப்பருத்தி இந்தியாவிலேயே உண்

* இந்த வியாசம், 1910-ஆம் ஏப்பிரல்மீ 26உ மதுரையில் நடைபெற்ற கல்நடைக்காட்சியிற் கூடிய சபையிற் படிக்கப்பெற்றது. ப—ர்.

டாக்கப்படுமானால், நம்மூடைய தேவைக்குத் தகுந்தபடி உயர்ந்த ஆடைகளும் நெய்யக்கூடுமென்பதில் சற்றும் சந்தேகமில்லை. அப் பொழுதுதான் நம்மூடைய உடைசம்பந்தமாய் நமக்குள்ள சுதேசிய நோக்கங்கள் முற்றும் நிறைவுறும். அதுவரையில் உயர்ந்த தினுசு வஸ்திரங்களுக்கு அந்நியநாட்டுத் தொழிலாளிகளை எதிர்பார்க்கவே ண்டியது தான்."

இந்தக்குறையை நிவர்த்திசெய்து இப்பொழுது சாதாரண மாய்ப்பயிர்செய்யப்படும் மட்டமான பருத்தியினங்களுக்குப்பதிலாக நாடெங்கும் ஒரேவிதமாய்ப் பயிரிடக்கூடிய உயர்ந்தவிதமான பருத்தி இன்னதென்று கண்டுபிடித்து அதைப்பழக்கத்துக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற பெருத்த நோக்கத்துடன் கிருஷ்ணஜில்லாவில் முன காலா ஜமீந்தாரவர்கள் 'மாதிரிப்பருத்திப்பண்ணை' யொன்று ஏற் படுத்தி அதில் உலகத்திற் பிரசித்திபெற்ற ஆறுவகைப் பருத்திகளுள் பட மொத்தம் பதினொருவகைப் பருத்திகள் பயிரிடப்பட்டனவரம். அந்த மாதிரிப்பண்ணையிற் பயிரிடப்பட்டுவந்த உலகத்திலே மிகவும் முக்கியமான ஆறுவகைப் பருத்திகளாவன:—

(1) எந்தப்பருத்தியும் நிகரில்லாத ஐக்கியமாகாணங்களிலுண் டாகிற 'ஸீ ஐலண்ட் பருத்தி.'

(2) ஈஜிப்ட்தேசத்துப் பருத்தி.

(3) 'டாக்டர் தொமாடிஸ்'ஆல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 'கரவோ னிகா பருத்தி'

(4) 'ஸ்பென்ஸ் ட்ரீ பருத்தி.'

(5) 'நிட்னி பருத்தி.'

(6) இந்துசின தீபகற்பத்தில் உண்டாகிறதும் கண்ணைப்பறிக் கும்படியான வெண்மைநிறமுள்ளதும் நீண்ட 'இழை' யுடையதுமான பஞ்சைத் தரக்கூடியதும் உறுதியான வருஷாந்தரப் பயிருமான 'கம்போடியா பருத்தி'யாம்.

மேற்சொல்லிய 'மாதிரிப்பண்ணை' மேற்பார்த்துவருகிற 'மிஸ்டர். பி. வெங்கய்யா' இவற்றுள் ஒன்றுக்கு மற்றொன்றுக்கு மூள்ள வற்றத்தாழ்வையும், குணகுணங்களையும் நம்முடைய பூமிகளுக்குமுள்ள பொருத்தத்தையும் பற்றிக் கருணைகூர்ந்து எழுதியிருக்கிறார். 'வீ ஐலண்ட் பருத்தியும்' கரவோனிகா பருத்தியும் பெரும்பாலும் கடற்காற்றுவேண்டிபிருப்பதால் திருப்திகரமான பலனைக் கொடுக்கவில்லையாம். ஈஜிப்ட் பருத்திக்கு செய்நேர்த்தியில் அதிகப் பராமரிப்பும் ஏராளமான பாசனமும் வேண்டியிருப்பதால் இந்த இராஜதானியிற் சாதாரண சம்சாரிக்கு அவ்வளவுக்கு சக்தியில்லாமையால் நம்முடைய பண்ணை நிலங்களில் கன்றாய் ஏரவில்லையாம். 'கிட்னிபருத்தி' முதல்வருஷத்தில் சுவல்ப பலனைத்தான் கொடுத்தாம். ஆனால் "கம்போடியா பருத்தி" மட்டும் மிகவும் சிலாக்கியமான பலனைத்தந்ததாம். ஒருகண்டி கம்போடியா பருத்தி 270 ரூ விலையாம். ஒரு எக்கர் நிலத்தில் சராசரி ஒருகண்டி பருத்தி விளைகிறது. பருத்தி வெள்ளைவெளேரென்றும் பட்டுப்போல் மிருதுவாயும் இழை ஒன்றரை அங்குல நீளமுள்ளதாயு மிருக்கிறது. பொதுவாய் முன்னேக்குவதில் ஊக்கக்குறைவுடைய சம்சாரிக்கு இதைவிட என்னவேண்டும்? இந்தியாவில் தற்காலத்தில் நீண்ட இழையுடைய பருத்தி தேவையென்ற பெருங்கூக்குரலை நிவர்த்திசெய்வதற்காகவே இயற்கையில் இந்தப்பருத்தி யமைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. இந்த கம்போடியா பருத்தியின் தன்மையானது இந்தியக்கைத்தொழிலாளிகளுக்கே புதிதாய் ஒரு வாயிலைத் திறந்துவிடும்படியானதும் நம் தேசத்தின் க்ஷேமத்தையும் செல்வத்தையும் அபிவிருத்தி செய்யக்கூடியதுமான அவ்வளவு சிலாக்கியமாயிருக்கிறது. இதைப்பற்றி எவ்வளவு சொன்னாலும் அதிகமாகமாட்டாது. இந்தப்பருத்தியின் விசேஷங்களாவன :—

(1) இது உறுதியான ஒருவருஷத்துப் பயிராயிருப்பதினால் நோய்களுக்கும் பூச்சி முதலிய தொந்தரவுகளுக்கும் அவ்வளவாயுட்படுகிறதில்லை.

(2) தகுந்தபூமி, சரகுபடிகாலம், செய்நேர்த்தி முதலியவைகளில் மற்ற இந்தியாவிலுண்டாகிற பருத்திநூல்களைப் போல்தான்.

(3) இதற்குப் பாசனம் வேண்டியதில்லை.

(4) வறுமையடைந்த குடிகளுக்கு மற்றப்பருத்திகளைக் காட்டிலும் அதிகமாய் விலை சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறது.

(5) சாதாரணப் பருத்தியுண்டாகிற எந்த நிலத்திலு முண்டாகிறது.

(6) இவையெல்லாவற்றிற்கு மேலாய்த் தற்காலத்தில் இந்தியாவில் நீண்ட இழையுடைய பருத்தியில்லாததால் தொழிலாளிகளுக்குள்ள கஷ்டநிஷ்டூரங்களை நிவர்த்திக்கிறது.

இந்த தினுசு பருத்தியைத் தங்கள் நிலங்களிற் சாகுபடிசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்களிஞ் நன்மைக்காக ஒரு ஏக்கராவுக்கு ஒரு வீசை விதை போதுமென்றும் அதின் விலை ஐந்து ரூபாவென்றும் பிரதி வருஷமும் விதைப்புக் காலமான ஆகஸ்டுமாதம் 15 தேதிக்குள் தமக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று மிஸ்டர். பி. வெங்கய்யா தெரிவிக்கிறார்.

கரிசற்காட்டுப் பூமிகளும் மணற்பாங்கான நிலங்களும் இந்த வருஷாந்தரப் பருத்தி பயிரிடக்கூடிய தக்க நிலங்கள். அதாவது நாட்டுப்பருத்திகள் உண்டாகக்கூடிய பூமிகளில் யாதொரு தடையுமில்லாமல் வெகு சுலபமாயுண்டாகிறது. மழையாரம்பித்த வுடனே பூமியை நன்றாய் நாலைந்து தடவை உழுது இரண்டரையடி வித்தியாசமுள்ள உழவுசால்கள் ஏற்படுத்தவேண்டியது. பூமியில் போதுமான ஈரமிருக்கும்போதே சால்களில் இரண்டடி வித்தியாசத்தில்விதை தெளிக்கவேண்டும். விதை தெளிப்பதற்கு முன்னே விதைகளைப் பசுவின் சாணத்திலும் மண்ணிலும் நன்றாய்த் தேய்க்கவேண்டும். இப்படிச்செய்வது விதையில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் பஞ்சு முதலானவற்றைத் தொலைப்பதுமல்லாமல் மூளை கிளம்புவதையும் துரிதப்படுத்துகின்றது. பூமியெங்கும் மூளைகள்கிளம்பினவுடன் சுற்றிப்பார்த்து காலியாயிருக்கு மிடங்களில் மறுபடியும் விதைதெளிக்கவேண்டும். புன்செய் நேர்த்தியெல்லாம் மற்ற நாட்டுப்பருத்திக்கொப்பாம்

தந்தான். பொதுவாய் ஆகஸ்ட்டுமாதம் மத்திதான் விதை தெளிப் பதற்கேற்றகாலம். விதைதெளித்த மூன்றுவது மாதத்தில் பூக்கவா ரம்பித்து ஐந்தாவது மாதத்திற் காய்க்கிறது. பிறகு தொடர்ச்சி யாய் மூன்றுமாதங்கள் காய்க்கிறது. முதற்பறியில் எடுக்கப்படும் பருத்தி சிலாக்கியமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆகையால் பிந்தின பறிகளில் எடுக்கப்படும் பருத்திகள் இதனுடன் கலந்துவிடாமல் சாக் கிரதையா யிருக்கவேண்டும். அப்படிக் கலந்துவிட்டால் வாங்குகிற வன் மட்டமான பருத்திக்குக் கொடுக்கிற விலையைத்தான் கொடுப் பான்.

மற்றப்பருத்திக்கொப்பந்தம் இதற்கும்விசேஷப்பாசனந்தேவை யில்லை. அல்லாமலும் நீர்வடியப் போதுமான வடிகால்கள் வெட்டி வசதியேற்படுத்தி யிருக்கவேண்டும். வேரில் நீர்தங்கினால் செடிக்கு உடனே அபாயமுண்டாகு மென்பதை நன்றாய் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும்.

பூமி யெங்கும் காய்கள் நன்றாய் வெடித்தவுடன் பருத்தி தரை யில் விழ ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் பறிக்க வாரம்பித்துவிட வேண் டும். தரையில் விழுவதினால் இலை அல்லது சருகு மூதலானவை பஞ்சில் நன்றாய் ஒட்டிக் கொள்ளுகிறது. பிறகு இதைப் பறிக்க வெகு சிரமப்படுகின்றது. நன்றாய் முதிராத காய்களிலிருந்து பறிக் கக்கூடாது.

அப்படிப் பறிப்பதினால் பருத்திமுறிந்துபோம். அன்னியதேச ங்களில் இந்தியப்பருத்தி தாழ்ந்த விலைக்குப் போவதற்கு முக்கிய கா ரணம் பருத்திப்பதியில் இந்திய சம்சாரியின் கவனக்குறைவும் அசா க்கிரதையுந்தான்.

பருத்தி பறிக்கப்பட்டவுடனே சுத்தமாய் ஈரமில்லாமல் வெயி லில் உலர்த்தவேண்டும். காய்ந்துகொண்டிருக்கும் போதே மாசுபடி ந்து கெட்டுப்போனவைகளை அப்புறப் படுத்தவேண்டும்.

நல்ல விதைகளைப் பொறுக்கித் தயார் செய்வது மிக அத்தியா வசியமானது. சிலாக்கிய மில்லாத விதையிலிருந்து நல்லபயிர் உண் டாகமாட்டாது. மேல் நாடுகளில் எந்தப் பயிருக்கும் நல்ல விதைக

ளென்று தீர்மானிக்கப் பட்டவிதைகளே விற்பதே தங்களுக்குப் பிழைப்பாகக்கொண்ட நம்பிக்கையான விதைவியாபாரிகள் அநேகரிருக்கிறார்களாம். இந்த தேசத்தில் அப்படியில்லாமையால் ஒவ்வொரு சம்சாரியும் தனக்குவேண்டிய விதைகளைத்தானே தயார்செய்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. பின் சொல்லப்படும் விஷயங்கள் பருத்தியைப் பற்றின இந்த வியாசத்தில் இருந்தாலும் அவைகள் பொதுவாய் எல்லாப் பயிர்வகைகளுக்கும் பொருந்தும். சாகுபடி எவ்வளவு நன்றாய்ச் செய்தாலும், எவ்வளவு தாராளமாய் எருவிட்டாலும் நல்ல விதை விதைக்கப் படாதவரை சிலாக்கியமான பயிரையும் நல்ல கண்டுமுதலையும் எதிர் பார்க்க முடியாது. விதை பொறுக்குவதில் அனுசரிக்க வேண்டிய சில வழிகளாவன:—

(1) நிலத்தின் சிலாக்கியமான பாகத்தை விதைக்கென்றே தனியாக எருமுதலானவை நன்றாய்ப் போட்டுச் செய்நேர்த்தி செவ்வனே செய்து இந்தப்பாகத்திலுண்டாகும் பயிரை மறு வருஷத்து விதைக்காக நிறுத்தி விடவேண்டியது.

(2) நிலத்தில்பயிரிருக்கும்போது சுற்றிப்பார்த்துச் சிலாக்கியமான பயிரிருக்கும் பாகங்களைக் குறித்துவைத்து இவைகளிலிருந்து விதை எடுத்து வைத்துக்கொள்வது.

(3) சீக்கிரமாய்க் காய் முதிரும்படியான பயிரை உண்டாக்க வேண்டுமானால் இவ்விரண்டு வகையும் உதவாது. சீக்கிரமாய் முதிருங் காய்களைப் பொறுக்கி எடுத்து அவைகளிலிருந்துமட்டும் விதைகளைப்பொறுக்கி வைக்கவேண்டும்.

(4) இன்னொருவித மென்னவென்றால் பயிர் முழுமையிலும் நன்றாய்ப்பருத்து முதிர்ந்து காத்திரமாயிருக்கிற காய்களிலிருந்து விதை எடுத்துவைப்பது.

இந்த விதைகளுக்குப்பயிரில் வியாதி முதலியவை அண்டவிடாமற் செய்யவும் அகஸ்மாத்தாய் வருபவகைகளிலிருந்து இலகுவாய் ஈடேறவும் போதுமான வலிமையும் விறுமிருக்கும்.

பெரிய பருத்தியந்திர சாலைகளில் விதை விலைக்கு வாங்கும் வழக்கத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும். அவைகளிற் பல சாதி விதைகள் கலந்தும் விதைகள் உடைந்தும் இருக்கும். ஆகையால் ஒவ்வொரு சம்சாரியும் தனக்கு வேண்டிய விதைகளைக் கையந்திரங்களினுலடித்துச் சாக்கிரதையாய் எடுத்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

விவசாய இலாகா டிப்டி டைரக்டர் மிஸ்டர். எச். வி. ஸாம்ஸன் இந்தப் பருத்தியைப் பற்றிப் பின்வருங் குறிப்பொன்றைஎழுதிப் பிரசுரித்திருக்கிறார்.

"திருநெல்வேலிஜில்லாவிற் புகையிலை, மிளகாய், கேப்பை, இன்னுமற்றத்தோட்டப்பயிர்களுக்குப் பதிலாய் இப்பொழுது இந்தப்பருத்தியையே தோட்டக்காற் பயிராகச்சாகுபடி செய்கிறார்கள். இதற்குக்காரணம் இந்தப் பயிர் சாகுபடி செய்திருக்கிற எவருக்கும் பிரத்தியக்ஷமாய்த் தெரியும். மழையில்லாத காலத்தில் மாதம் ஒன்று அல்லது இரண்டு பாசனம் வேண்டியிருப்பதைத்தவிர சாகுபடிச் செலவுகள் சாதாரணப்பருத்திப் பயிருக் கொப்பந்தான். நன்றுய்ச் செய் நேர்த்திசெய்யப்பட்ட தோட்டக்கால் நிலங்களில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு-1000 முதல் 1250-பவுண்டு வரையிலும், சில நிலங்களில் 2000-பவுண்டு வரையிலும் பருத்தி விளைகிறது. பருத்தி வியாபாரிகள் 250-பவுண்டு கொண்ட பொதி ஒன்றுக்குச் சாதாரண பருத்தியைக்காட்டிலும் 5-ரூபா விலை அதிகம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள்.

இதற்குக் காரணம் மற்றப்பருத்தி 2000-பவுண்டு நிறையிலிருந்து எவ்வளவு பஞ்செடுக்கப் படுகிறதோ அவ்வளவு இந்தப் பருத்தி 1500-பவுண்டிலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது. செய்நேர்த்தி யெல்லாம் வெகு சாதாரணம். ஒரு ஏக்கருக்கு 10-பவுண்டு விதை போதும். விதைத்தவுடன் நீர்பாய்ச்ச வேண்டும். பயிர் இரண்டு இலைகள் விட்டவுடன் கொத்திக் களைகள் எடுக்கவேண்டும். செடி ஒருசாண் உயரமிருக்கும் பொழுது இரண்டடி வித்தியாசமிருக்கும்படியாய்க் களைத்துவிடவேண்டும். பயிருக்குத் தண்ணீர் வேண்டியிருந்தால்மட்டும் பாசனம் கொடுக்கவேண்டும். பருத்திவெடிக்க ஆரம்பித்தது முதல்

பறித்துத்தீருகிறவரை நீர்பாய்ச்சக்கூடாது. தான்யவகைகள் பயிரிடு வதற்குப் போதுமான தண்ணீர் தங்கள் இணறுசளிலில்லாத சம்சாரி களுக்கு இந்தப்பயிர் மிகவும் ஏற்றது.”

ஆகையால் விவசாயிகள் இந்தப் பருத்தியைப் பயிரிட்டுத் தேச நன்மையை யபிவிர்த்தி செய்வதோடு தாங்களும் லாப மடைவார்க ளென்று நம்புகிறேன்.

B. V. இராமகிருஷ்ணய்யர்.

சிறுவர்க்குரிய உபந்நியாசங்கள்.

பிழைபொறுத்தல்.

(முற்றெடர்ச்சி.)

விதுரன் தன்னைவிட்டகன்ற சில காலங்கழித்துத் தன்னுடைய ஸஹோதரனைச் சினந்துகொண்டதற்காகத் திருதராஷ்டிரமன்னன் வருத்தமுற்றான். பின் திருதராஷ்டிரன் தன்னுடைய தூதனாகிய ஸஞ்சயனைவிளித்து “ஓ, ஸஞ்சயா! என் கோபத்தீயால் வெருட்டி யோட்டுவித்த விதுரன் இன்னும் ஜீவந்தனாயிருக்கிறானா? பார்த்துவா! நான்கோபித்தாலும் என்மேல் அவன் கோபிக்காதவனாயிருக்கிறான். இங்ஙனம் அவன்பால் கோபித்து அவனுக்குப் பிழைசெய்தேன், அதுபற்றி வருத்தமுறுகிறேன். அத்தகையோனைக்கண்டு கடிதினில் அழைத்துவா” என்றான்.

அரசகுமாரருடன் வவிக்கும் விதுரனிருக்குங்காட்டிற்குக் சஞ் சயன் சென்றான். திருதராஷ்டிரமன்னன்செய்த பிழையினைப்பொ றுத்த விதுரனும் நாட்டுக்குத்திரும்புவது இயலுமோவென்று ஸஞ்ச யன் மனதிலே களங்கமும் ஆச்சரியமுமுற்றிருந்தான்.

அரசகுமாரருடனிருந்த விதுரனும் ஸஞ்சயனைக் கண்டவளவில் மிகவும் கௌரவத்துடன் நல்வரவேற்று அவனைமிகுதியும் நேசித்

தான். பின்னர், அரசனை மன்னிக்குமாறும் தன்னுடன் நாட்டுக்குத் திரும்பிவரவேண்டுமாறும் ஸஞ்சயன் விதுரனைப் பிரார்த்தித்தான்.

விதுரன் மீண்டுங்கோபங்கொண்டு திருதராஷ்டிரவரசனிருக்கும் நாட்டிற்குத் திரும்பிவருதலில்லையென்று மறுத்தளித்தனனோ? அன்று! அன்று!! விதுரனும் உடனே தன்னுடைய ஸஹோதரனிடம் விரைந்து சென்றான்; சென்று "ஓ, மன்னா! யான் உன்னை மன்னித்தேன், நீர் என்னுடைய மூத்தஸஹோதரராகிநீர்; உம்மைப்பார்த்து நெடுநாட்களாயினமையான், உன்முகத்தைப் பார்க்க அவாவுற்றவனாய் இங்குவந்து சேர்ந்தேன்; சந்தோஷஹீனனாயிருக்கிற என்னுடைய ஸஹோதரனின் குமாரர்களுக்காக மிக்கவருத்தமுற்றிருந்தேன். ஆனால் நின்னுடையமக்களும் எம்மருமைமக்களேயாவார்" என்று விதுரன் கூறினான். தனக்குச்செய்த எல்லாத்தீமைகளுக்கும் தான்முழுவதும் மன்னித்துவிட்டதாக விதுரன், தன்னுடைய மூத்த ஸஹோதரனிடத்து மிகுதியும் அமைதியாய்ச்சொன்னன்.

வனவாஸங்கழித்து மீண்டும் தம் நாடு வந்தடைந்தபோதும் பாண்டவர்கள் எவ்வாறு திருதராஷ்டிர மன்னனிடம் நடந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். கிழவரசனிடத்து அவர்கள் அப்ரியம் பாராட்டினார்களா? உண்மையில் அவர்கள் ப்ரியஹீனர்களாய் நடந்துகொள்ளவில்லை. அம்மன்னனின் சொற்படியே பதினைந்துவருஷகாலம் அவர்கள் இராஜ்யபாரம் நடத்தினர்கள். அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தும், அவன் பக்கலில் உட்கார்ந்தும், உண்மையான விசுவாஸத்துடனும், மரியாதையுடனும் அவனுக்கு முன்னே தலைவணங்கியும், முதுமையான மாமன் மாமியர்களை நடத்துவதுபோன்ற விசேஷ மரியாதையுடன் அரசனையும், இராணியையும் அவர்கள் நடத்திவந்தார்கள். பாண்டவசிரேஷ்டனான யுதிஷ்டிரன், தம்பிள்ளைகள் நூற்றுவரையும் இழந்த திருதராஷ்டிரமன்னன், இவர்தம்மால் கூடியவரையில் தன்புருவண்ணம் பார்க்கவேண்டுவது தமது தவறுக்கடப்பாடாகுமென்று தனது ஸஹோதரர்களுக்கு அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. ஸஹோதரர்களும் தம்முடைய ஜ்யேஷ்டனாகிய யுதிஷ்டிரன் வார்த்தைகளுக்குட்பட்டவராய் முதுமன்னனிடத்து முக்கியமாய் விசேஷமாய்ப்படிந்து ஒழுகிவந்தார்கள். பலவரு

ஷங்கள் காறும் நாட்டிலிருந்து தாங்கள் காட்டுக்குத்துரத்தப்பட்ட மையைப்பற்றிக் கோபியாமல் அவனை மன்னித்தார்கள். தங்களை மிகுதியும் பொறுக்கமுடியாத கஷ்டநஷ்டங்களுக்கும் தக்கங்களுக் கும் உள்ளாக்கிய அரசனை அவர்கள் மன்னித்தார்கள். அம்மன்ன னிடத்து அவர்கள் சிறிதேனும் வெறுப்புக்காட்டினர்களிலர். அவர் களில் ஒருவனே ஒருவன்தான் திருதராஷ்டிரமன்னனை மன்னியாத வன்; அவன்தான் பீமனுவான்; அவன்தான் அவன்மீது கோபமிக்கு டையோனுயிருந்தான். கல்வி கேள்விகளில் வல்லபெரியோராவார், பிறர் தமக்குச்செய்த நன்மைகளையே விசேஷமாகப் பாராட்டுவார்க ளேயன்றி, அவர் தமக்குச்செய்த தீமைகளைப்பற்றி ஒருநாளும் கருத வே கருதார் என்னும் நீதிமொழிகளை யுதிஷ்டிரனும் அர்ஜுனனும் சேர்ந்து பீமனுக்கு எவ்வளவுபோதித்தும், பீமன் கோபந்தணிந் தானில்லை.

"இன்னுசெய்தாரை யொறுத்தலவர் நாண
நன்னயஞ் செய்துவிடல்."

கிழமன்னனுகிய திருதராஷ்டிரனிடத்து மிகுதியும் இவன் கொ டுமையாய் நடந்துகொண்டமைபற்றி, அம்மன்னனும் கடைசியில் மிகுதியும் துக்கமுற்றவனுய் நாட்டைவிட்டுக் காட்டிற்சென்று காலங் கழிக்கத்தீர்மானித்தான். ஆனுல் யுதிஷ்டிரன் கிழமன்னனிடத்து மிகுதியும் அன்புகூர்ந்தவனுய் "ஓ! மன்னர்மன்னு! என்னைவிட்டு நீவிர்காட்டிற்குச்செல்ல லம்மதித்தீராயின், யானும் உம்முடன்காட் டிற்கேகுவேன்," தங்களிடத்துத் தாஸனுயிருந்தும் தங்கள் எவல்க ளைக் குறைவறச்செய்தும், தங்களுடைய மிகுதியான துக்கத்தை அறவொழிப்பதாக வெண்ணமிட்டிருந்தேன் என்று அம்மன்னனி டத்து மொழிந்தான்.

தன்பாற்செய்த அகிருத்யங்கள் பலவற்றிற்காகவும் யுதிஷ்டி ரன் தான் அவனை நன்குமதித்ததாக இவ்வித்தம் காட்டினமைபற்றி திருதராஷ்டிரன் அவனைத்தன் குமாரனுகவே மதித்து நேசித்தான்.

நமக்குத்தீமை செய்தவரிடத்தும், நன்மையே புரியவேண்டுமெ ன்பது இக்கதையினுல் அறியக்கிடக்கின்றது. அப்ரியமான வார்த்

தைகளையும், கோபமானவார்த்தைகளையும், உபயோகிக்காமல் சாந்தமாய் அடங்கிப் பேசுவோமாக.

"அடக்க மமரரு ளுய்க்கும் அடங்காமை
யாரிருளுய்த்துவிடும்."

எ. ஆறுவது சினம்.

—:o:—

"உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்குசினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க." (நன்னெறி.)

சினங்கொண்டவன் செய்யாதகாரிய மொன்றில்லை; அவன் வாயினின்றும் பிறவாத வார்த்தைகளுமில. கர்ணகடோரமானவார்த்தைகளினுல் தன்னினும் மேலோரையும் சினங்கொண்டவன் தூஷிப்பான். ஞானவான்களே தம்மினின்று எழுஞ்சினத்தையடக்குவார். கண்ணியமும் மன்னிக்கும் இயல்பும்வாய்ந்த மனிதரே எப்போதும் வெற்றியடைபவராவார் என்று மஹாபாரதத்தில் வனபர்வத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

"பெரியவர்தம்மைக் காய்ந்தான் பிறங்கல்லிய
கோலொப்பான்."

பகைவர்கள் தமக்கு மிக்கதீமைகளையே அநேகம் செய்தவராயிருந்தாலும், நல்லவராயினர் அவர்கள் செய்துள்ள நற்காரியங்களையே மதித்து எஞ்சியவற்றை மறந்துவிடுவார். நல்லவர்கள் பிறர்க்கு நன்மை செய்வதில்மட்டுமே நில்லாது, அவர்களிடத்திருந்து எவ்விதபிரதியுபகாரம் கருதாதும் அவர்களுக்கு நன்மையையே புரிவார் என்று மஹாபாரதத்தில் ஸபாபர்வத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"கைம்மாறுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மாலியலுதவி தாஞ்செய்வர்."

இராமச்சந்திரன் வனவாஸம் செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுது, காட்டில் நெடுந்தூரத்தில் ஸீதை ஸமுத்திர கோஷமொன்றினைக் கே

ட்டான். ஓ! லக்ஷ்மண! அவ்வானளாவிய உயர்ந்த மரத்திலேறி, வருபவர் யாவரென்றறி" என்று அவன் கூறினான். லக்ஷ்மணன் மரத்திலேறி, தன்னுடைய இளைய ஸஹோதரன் பெரிய சேனையுடன் வருகின்றதைக் கண்டு, நாட்டை விட்டுக் காட்டுக்கு வந்த நம்மின் உயிரையும் மாய்க்கப் பரதன் இங்கு வந்தனனென்றும், ஆதலின் அவனை யெதிர்த்துச் சண்டை செய்ய ஆயத்தமாயிருத்தல் வேண்டுமென்றும் மிகுந்த சினத்துடன் மொழிந்தான். பொறு, பொறு, லக்ஷ்மண, அற்றன்று; துன்பம் செய்ய நம்மூடைய ஸஹோதரன் இங்கு வருகின்றனிலன். உன்னுடைய இராஜ்யத்தை லக்ஷ்மணனுக்குப் பட்டாபிஷேஹம் செய் என்று என்னிடத்திலிருந்து ஒரு சொல் பிறந்தமாத்திரத்திலே அவன் அந்தகூணமே அவ்வாறு செய்தே தீருவான் என்று இராமச்சந்திரன் புன்சிரிப்புடன் கூறினான். பிறகு லக்ஷ்மணர் சினமொழிந்து தன்னுடைய ஸஹோதரனுடைய பரதனை இனிமையாய் ஸந்திக்க எல்லாஞ்சமாதானமாகவே முடிந்தது.

ஒருநாள் மிக்கோபிஷ்டனான பீமஸேனன் தனதுடைய ஜ்யேஷ்ட ஸஹோதரனிடத்து மிகுதியும் கோபங்கொண்டவனாய் "நீர் சூதாடி நம் நாட்டை இழந்தீர்; நம்மூடைய தனமெல்லாவற்றையுங் கொள்ளைவிட்டீர்; போதாக்குறைக்கு வனவாஸம் போகும்படியும் நேர்ந்தது, இப்பொழுதோ சூதாடிகளுக்குச் செய்த சபதத்தை நிறைவேற்றப் பின்வாங்காத கௌரவத்தைப் பூஷணமாகக்கொண்டு, க்ஷத்ரிய குலதர்மத்தை முற்றிலும் மறந்து பகைவர்மேல் போர்செய்யாமல், கோழைத்தனமுள்ளவர் போல் உழறுகிறீர்; நீவிர் நிரம்ப நல்ல ஸஹோதரர் எங்களுக்கென்று அகப்பட்டீரே" என்று கூறினான். இதைக்கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மிகுதியும் வருத்தமுற்றவராய், தானும் கோபத்தால் ஏதாவது தாறுமாறான விஷயங்களைச் சொல்ல நேரிடுமோ என்று பயந்தவராய்ச் சிறிதுநேரம் மௌனமாயிருந்தார். ஓ! பீமா, என்னுடைய அருமைச்சகோதரனே! நீ சொல்வது முற்றிலும் சரியே! இதுகாறும் நமக்கு நேரிட்டதுரதிர்ஷ்டங்கள்யாவும் என் தவறுதலினாலேயே நேர்ந்தன; ஆதலால், நீ என்பாற்சினந்துகொண்டமைக்காக யான் நின்னை நிந்திக்கின்றேனில்லை. எனினும் என்னை மன்னி! நிஷ்பக்ஷமாய்ப்பேசாதே! உன்னைச் சந்தோஷிப்பிக்கவேண்

டியாவது, என்னுடைய வாக்குத்தத்தத்திலிருந்தும் ஒருகாலும்மில கேன்; சிறிதுகாலம்பொறு; நல்லகாலம்பிறக்கும் என்று மிகச்சாந்த மாய் யுதிஷ்டிரர் பீமனுக்குச்சொன்னர். பின்னர் பீமன் வெட்க முற்றவனாய்த் தன்னுடைய ஜ்யேஷ்டனுக்குச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தான்; சண்டையும் நின்றது.

"இன்சொலான்றியிருநீர்வியனுலகம்
வன்சொலாலென்றுமகிழாதே—பொன்செ
யதிர்வேலையாய்பொங்காதழற்கதிராற்றண்ணென்
கதிர்வாவாற்பொங்குங்கடல்."

யாரிடத்திலும் சாந்தமாகப்பேசு; பயமுறுத்திப்பேசி அதனால் நம்முடைய கார்யங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதைக்காட்டிலும், இன்சொற்கள்கூறி அவ்வாறான காரியங்களை முடித்தல் மிகமேன்மையாகும். ஆதலால் எப்போதும் சாந்தமாய்ப் பேசு. நாமிவ்விடத்திற் செய்யக்கூடிய நன்மையை நமக்குஞ்சொற்கள் கெடுத்துவிடும்.

(இன்னும் வரும்.)

வீ. சுப்பிரமணிய ஐயர்.

சிவமயம்.

பெரியபுராண அரும்பத விளக்கம்.

[பழைய ஏட்டினின்று எடுக்கப்பட்டது.]

(முற்றெடர்ச்சி.)

(நிசு.) மனம்நிரம்ப நிதியைக் கொடுத்தாற் றருவாருளர். காணிக்குய்ய நீ பயந்தோனை.

(கூ0.) குடுமியைமுடித்து முகத்தைத்துடைத்த, காதணியிலும் அரைஞாணிலுமுள்ளதுகளை நீக்கி மஞ்சள் அழித்ததற்காக இரங்கிமையையுங் கண்ணின் பக்கத்தே ஒதுக்கி.

(சூக.) பயம்பொருந்திக் கறியமுதாமென்னும் அதனால் அரிய புதல்வனது உச்சிமோவார், மார்பிலணைத்து முத்தமிடார், பொய்யில்லாத திருத்தொண்டரானவர்.

(சூஉ.) கலன் - பாத்திரம்.

(சூங.) இனிய புதல்வனது கிண்கிணிக் காலிரண்டையும் மடியின்புடையே இடுக்கி. மிகமகிழ்ச்சி பொருந்துகின்றாரென்று மகிழ்ந்து சிரிக்க.

(சூச.) தந்தையாரும் உவமையில்லாத பெருமையையுடைய புத்திரன் தான் பிறந்ததனாலாய மெய்த்தன்மையைத் தந்தானென்று பொலிந்துபொருந்தும் மகிழ்ச்சியையுடைய அவருடைய மனைவியாரும் தங்கணவனுருடைய அரிய உயிரை எனக்குத்தந்தானென்று மிகவும் மனம்மலர கணவனுரது அருமையுயிரை எனக்களித்தான் என்றது என்கொலோவெனின், இப்புதல்வன் பயிரவசமயத்தொண்டருக்குக் கறியமுதாக்கப் பெறுதற்காகத்தன்னையரிதற் குடன்படானுயின், தந்நாயகர் அவருக்கு வாக்குத்தவறினமையால் உயிர்விடுவர்; உடன்பட்டானுதலின், அவருயிரை எனக்குத் தந்தானென்றார்என்க. இதற்கு வேறுபொருள் கூறுதலுமொன்று.

(சூடு.) மறைத்துநீங்கும்படி சந்தனகங்கையார் கையிற்கொடுத்து.

(சுசு.) நறையால் - நறும்புகையோடு.

(சூஅ.) நான் அன்புசெய்தேனைப் பசித்தருளத் தாழ்த்தது எனினும் கட்டளைப்படியே சமைத்தேன்.

(எ0.) தவிசு - தடுக்காக.

(எஉ.) படைக்குந்தன்மையை.

(எங.) நிலையான முக்காலியின்மீதே விரித்தவெள்ளிய வஸ்திரத்தின்மீது வைக்க.

(எச.) நானுந்திருநீற்றைப்பூமியில் இடுவாரைக்கண்டே திருநீற்றை இடுவேனென்று நமஸ்கரித்துவணங்க; என்றது, அடியேனே

யும் சிவனடியார்க்கடியனாகக் கொண்டு உடன்வைத்தமுதுசெய்தரு ள்க என்னுங் கருத்தாமென்க. இனி அடியேனும் பூமியில் விபூதி இடுவாரைக்கண்டே அன்னமிடுவேனென்று வணங்க என வேறு மொருபொரு டொனிக்கின்றவாறு கண்டுகொள்க.

(எஅ.) அவரை ஊட்டவேண்டித் தாமுண்ணப்புகுதலும்.

கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம்.

(க.) பாவீற்றிருந்த - பாவில் வீற்றிருந்த, பாக்களில் வீற்றி ருந்த எனப்பன்மையாக உரைக்க.

(உ.) காலையில் எழும் பல்கலியிஞெலி, யானைக்கன்றை வச மாக்குமொலி, துகச்செருக்காற்சுலவுமொலி - குதிரைக்களிப்பாற் சூழுமொலி, பாலைவிபஞ்சிபயிலுமொலி- பாலையாழின் பயிலுமொலி, பாடலினெலியும், ஆடலினெலியும், முழவினெலியும்.

(ஙு.) பயில்சட்டறங்கள் பல்குவன - சொல்லப்படுகின்ற செ ப்பமான தருமங்களைச் செய்கின்றமிகுதியானவொலி; தத்தம்வருண த்திற்கேற்பச் சொல்லப்படுகின்ற ஆறுகிய குலதருமங்களைப் பழகு மொலியென்றலுமாம்.

(ச.) கோதையரசர் - சேரராசர்; இராசாவினது எனவிரிக்க.

(ரு.) வாசனைவிரியும் மலர்பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த பழைய நகரின்கண் முறையான மரபின்அருகி அழிதற்குரிய கலியைநீக்கித் தருமம்பொருந்திய சைவத்திறந்தழைப்ப.

(கஙு.) இருமை உலகுக்கு - இரண்டாகிய உலகுக்கு.

(உஉ.) உலகைக்காக்குங்கொடையையுடைய சோழர்,உரிமை யையுடைய பாண்டியருடன் சேரவிளங்கு மூவரசராய்.

(உஅ.) உதியர் - சேரர்.

(உகூ.) தலைச்சங்கப் புலவருடைய.

(ஈ0.) ஓட்டத்தம்பொன் - ஓடவிட்டமாற்றுயர்ந்தபொன்.

(சள.) சோதிடர் இட்ட நல்லநாளில் நல்லலக்கினத்தில் சிவனுடைய திருவஞ்சைக்களத்தில்.

(சஅ.) யானைஅணிகள் பரந்து வழியெவ்விடங்களினும் நிரந்து செல்லுதல். மானம்பொருந்திய மலைநாட்டின் மலிந்தமலைகளுடனே போதல்போன்றன. சேனைவீரர்பக்கத்தே பரந்துசெல்வார், அப்படிச் செல்லுதல் அவ்விடத்தே மலைசூழ்ந்தகாடு ஒருசேர உடனே படர்தல்போலும் காட்சிபோன்றது.

(சகூ.) மிசையும் அவலும் - மேடும் பள்ளமும்.

(நிக.) மலையையுங் காட்டையுமுடைய குறுநிலமன்னர். முரம்பு - மேட்டுநிலம்.

(நிநி.) கண்டத்தில் நஞ்சைவைத்துத் தேவருக்கமுதங்கொடுத்த கருணையையேயன்றி யிந்தக்கருணையை வழுத்தினர்.

(நிள.) சிவபிரானுக் கெதிரேநின்று தமிழ்ச்சொன்மாலையைக் கேட்பிக்கத் தேவர்வாழ நடனமாடும் ஏகர் அதற்குப்பரிசாகப்பொன்னம்பலத்தில் எடுத்த செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதத்திருச்சிலம்பினது இவ்வுலகம் வாழவெடுத்த வொலியைத் தாமுமெதிராகக் கேட்பித்தருளினர். பஞ்சகிருத்திய நிருத்தமாகலின் பிரமா முதலிய உம்பர்வாழ எனவிதந்தார்.

(நிஅ.) தில்லைவட்டம் - சிதம்பரத்தெல்லை.

(நிகூ.) கனகசபையில் நடனஞ்செய்கின்ற நடேசபிரான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனருடைய பாடலைக்கேட்டருளித் தாழ்த்த படியை அவரைக் கூடும்படியால் முன்னரே அருளிச்செய்த.

(சூக.) உகமுடிவிற் பெருவெள்ளத்தாலுங் கொள்ளப்படாத வயல்சூழ்ந்த.

(சூஉ.) நம்பி தாமும் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனரும்.

(சுடு.) சேரமான் றேழரென்று நிலவுலகம் பரவும் மேன்மை நாமம் சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்குண்டாகி விளங்கியது.

(சுஎ.) உடையநம்பி மூன்றை - சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்கு மூன்றை வணங்கிச் சேரமான் பெருமாணாயனர் தோத்திரஞ் செய்தார்.

(எ0) பொற்காலமளி - பொற்காலையுடைய கட்டில.

(எக.) ஈண்டு - விரைவாக.

(எஉ.) அரசனுக்கு அமைத்த சிறப்பினும் மேலாக அடியாருக் கேற்கும்படியாக; இச்சேரமான் பெருமாணாயனர் அரசரும் அடியாரும் ஆதலின் இவ்வாறு கூறினர். பரவைப்பிறந்த - பாற் கடலிற் பிறந்த.

(எங.) நாம்செய்த தவத்தால் சேரமான் எழுந்தருளி அமுது செய்ய. பூமியின் மலிந்த சிறப்பையுடைய வன்றொண்ட ரருளிச் செய்ய உண்கலங்களை அழகோடு விளங்கத்திருத்தி இருமுக்காலி களையும் அவ்வவர் தகுதிப்படி வைத்தனம்.

(எச.) சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் சேரமான்பெருமாளை உடனே அமுது செய்தருளல் வேண்டுமென்று வேண்ட அவரும் வீரைந்து வணங்கி உருத்திரகணிகையர் வீடாதலின் உலகர் பழிமொழிக்காக அஞ்சுதலும். பொறைக்கிறையனர் - சேரமான் பெருமாணாயனர்.

(எசு.) பனிநீரளாய சந்தனத்தின் பசிய கருப்பூர வாசனை பொருந்திய கலவையைப் பெண்கள் சமைத்தெடுப்பப் பரவையார் கொடுத்து.

(எஎ.) பொருந்திய சிறப்பிற் பூசனைகளாய் அளித்தவெல்லா வற்றையும் விரும்பியருளிச் சுத்தமாகிய விபூதியைத்தமது திருமுடி யில் வாங்கியணிந்து. தம் என்றது சேரமான்பெருமாளை.

(அஅ.) பாடிக்கர்டுகாள் புணர்ந்த பரிசையும் பதிகத்தில் வைத் தார்.

(கூடு.) உதியர்-சேரமான் பெருமாணாயனர்.

(கக0.) நஞ்சுதங்கும். பருச்சுழியத்துடன் - பருத்தமாலை யோடு.

(கக க.) செங்கையிற் பொற்செண்டும் திருமுடியிற் சுழிய முகமாகிய இவற்றினுடன்.

(கக ச.) ஆளத் தூரத்தேகாண அஞ்சிய கீர்நாய் அயலே வாளை மச்சம் பாய்கின்ற சேற்றையுடைய வயல்சூழ்ந்த.

(கஉடு.) நிலத்தில் நின்றெறியும் பந்தும், குதிரையிலிருந்தெறியும் பந்தும், வீசுநாடோறும் மகிழ்வைப் பொருந்தித் தடுத்தற்கரிய போரையுடைய ஆட்டுக்கடாய்களின் பாய்ச்சலைக் கண்டருளி வெற்றிபெற மலைக்கும் நெடிய முட்போன்ற, காலையுடைய கோழிச்சண்டையை மகிழ்ந்தருளி அலைக்கும் கவுதாரி காடை முதலிய புட்களின் மறை விரும்பி இருக்கின்றார்.

(கச0.) நாங்கள் பெருமானைவர் தோழனாகிய நம்பிதம்பிரான் ரோழர்.

(கடுஉ.) கைகோட்டி - கையைவளைத்து. வன்றொண்டருக்குச் சாத்தி மிக்கனவற்றைத் தமக்காக்கி.

(கடுஊ.) பாடலும், ஆடலும், இனிய வாத்தியங்கள் பழகன் முதலாம் மகளிர் விளையாட்டில்.

(கடுச.) பந்துவிளையாடுந் தொழிலும், நட்பமான மகரந்தங்கள் வீசி விளையாடலின் சிறப்பும்.

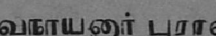
(கசு0.) அவரும் வணங்கி யிசைந்தே மந்திரிகளை யழைத்து அழகு நிறைந்த பழையநகரில், இற்றைக்கு முன்னரே புகுந்த.

(கசுக.) பக்கத்தே நிறைந்த வாசனை வருக்கம்.

(களஉ.) மகோதையினில் முன்னரே புகுந்து கல்லால விருக்ஷத்தையுடைய.

———

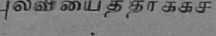
கூற்றுவநாயனர் புராணம்.

(இ.) ஒருமை யுரிமையையுடைய தில்லைவாழந்தணர்களான வர்கள் தம்மிலொருகுடியை.

(அ.) தேனும் வேய்ங்குழலும் பிழைத்த திருமொழியை யுடைய பாவையாரது, புலவியைத்தீர்க்கச் சந்திரனையும், பாம்பை யும், பகை நீக்குஞ் சடையாரைத் தூதுதரும் திருநாளில். (அவரால்) கூனுங் குருடுந் தீர்ப்பித்து எவல் கொள்ளப்பெற்றவரது விளங்கு மலர்ப்பாதங்களை.

புகழ்ச்சோழநாயனர் புராணம்.

(க.) குலமலையாகிய மேருவின் கொடுமுடிமேல் வேங்கையின் குறியையெழுதி, உலகில் வளர்கின்ற அளிகளுக்கெல்லாம் சாரமாகிய ஊர் உறையூர்.

(உ.) அளவிறந்த பெரும்புகழையுடைய அங்கரத்தில் அழ கிய இரத்தினம் விளக்குகின்ற இளவெய்யிலின் ஒளிப்படலை இரவு நீங்க எரிப்பனவாய் விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய.

(ங.) நாகலோகத்தும், பாதலத்தும், நான்காக வகுக்கப்பட்ட நிலத்திலும் நன்மை சிறந்த போகத்திற்குறப்பாம். அளவிறந்த வளத்தினவாய் அளவில்லாத ஆவணவீதிகளெல்லாம், ஆகாயம் வரைக்கு முயர்ந்த அளவிறந்த பலபொருள் விளங்கும் ஆகரத்தை நிகர்த்துள்ளன.

(தொடரும்.)

ஜி. சதாசிவம் பிள்ளை.

